

De strijd tussen mens en bacterie lijkt nog het meest op een gebed zonder end: de mens die steeds nieuwe antibiotica ontwikkelt en micro-organismen die er na verloop van tijd resistent tegen worden. Ontwikkelingen in de afgelopen jaren stemmen niet hoopvol. Nieuwe antibiotica zijn er niet, terwijl er al bacteriën zijn gesignaleerd die nergens meer op reageren. Een gesprek met drie promovendi en hun copromotor. Zie pagina 7/8 Illustratie: Simone Golob

3 Gedichten in de turnzaal

5 SG-lezing prof. Afshin Ellian: "Alsof je een verkracht meisje berispt om haar korte rokje"

9-12 English Edition: seven German girls in a student house

20 Oud-student: het verschil tussen een goed en slecht overhemd

Prinsjesdag 2005

Universiteiten teleurgesteld: weinig extra middelen

Hogescholen, universiteiten en studentenbonden hebben teleurgesteld gereageerd op de onderwijsbegroting. De hogescholenvereniging spreekt van een "gemiste kans", en de universiteiten menen dat ze "structureel worden uitgehold".

Universiteitenvereniging VSNU is tevreden over de incidentele impulsen die voor het onderzoek zijn gereserveerd, maar wijst er op dat de rijksbijdrage per student structureel blijft dalen: in 2006 zou die neerkomen op 5600 euro per student, in 2010 zal dat 5200 euro zijn. "Op dit moment komen de universiteiten jaarlijks al honderd miljoen euro tekort voor het geven van onderwijs. Gegeven de Lissabon-doelstelling, waarmee het kabinet zich heeft gebonden aan een verdere toename van studenten in het hoger onderwijs, brengt dat de instellingen in een lastig parket."

De HBO-raad stelt dat de hogescholen als gevolg van eerdere bezuinigingen nog altijd dertig miljoen euro minder te besteden hebben na drie jaar Balkenende. De op Prinsjesdag aangekondigde extra investering van 28 miljoen euro in 2006 geeft aan dat het kabinet het hbo nog altijd niet serieus neemt. De HBO-raad stel-

de voor de zomer een prestatieagenda op met staatssecretaris Rutte, waarmee de innovatieve kracht van het hbo moet worden bevorderd. "Maar in de onderwijsbegroting krijgen deze afspraken geen vertaling."

De studentenbonden delen die kritiek. Daarnaast verbaast de LSVb zich er over dat teruggevoerde 'hbo-fraude-gelden' niet - zoals vorig jaar afgesproken - terugstromen in de staatskas, maar binnen de OC&W-begroting blijven. Zeker als dit geld vervolgens niet opnieuw in het hoger onderwijs, maar in de BVE-sector wordt geïnvesteerd. De BVE-instellingen worden namelijk gecompenseerd voor misgelopen inkomsten als gevolg van het privatiseren van de inburgeringstrajecten.

Het ISO wil meer aandacht voor de didactische kwaliteit van docenten in het hoger onderwijs. De bond pleit voor verplichte cursussen en vindt het in het Jaar van de docent onbegrijpelijk dat hier nog steeds niets van is terug te zien in de begroting. Net als de LSVb wil het ISO volledige compensatie voor alle studenten die er met de invoering van het nieuwe ziektekostenstelsel op achteruit gaan.

■ HOP, Thijs den Otter

► Voor meer over Prinsjesdag zie pagina 3

Flinke aanwas Maastrichtse studentenverenigingen

Studentenvereniging Circumflex groeit harder dan ooit met 160 nieuwe leden. "Een record", zegt voorzitter Geert in 't Veld. Ook Tragos, Saurus en Koko zijn in trek.

Voorgaande jaren wist Circumflex ook al veel nieuwelingen te trekken, maar dit jaar is het aantal uitzonderlijk hoog, zegt In 't Veld. "In totaal telt onze vereniging nu 640 studenten. En dat terwijl de na-introductie nog moet beginnen." Wat is het geheim van Circumflex? "We hebben een goede Inkom gedraaid. De hele week zat de sociëteit vol met eerstejaars en dat terwijl we het niet anders hebben aangepakt dan vorig jaar."

Koko, traditioneel de grootste vereniging van

Maastricht, verwelkomt elk jaar de meeste nieuwkomers. Voorzitter Rob van den Meijdenberg verwacht 240 nieuwe namen op de lijst te kunnen zetten. Roeivereniging Saurus en gezelligheidsvereniging Tragos hebben beiden iets meer dan honderd nieuwe leden. "Een paar meer dan vorig jaar, maar meer is altijd beter", zegt Stan van den Heuvel, voorzitter van Tragos. Ook Dirk-Jan de Vos, voorzitter van Saurus, vindt het een prima aantal. Meer kan de vereniging de eerste weken ook niet aan. Er is een limiet aan instructeurs die de kersverse roeiers de basis van de sport aanleren.

Buitenlandse studenten laten het massaal afweten. Slechts een handvol Duitsers en Belgen kiest voor Tragos of Saurus.

■ Wendy Degens

Rutte wil zware straf voor plagiaat student

Staatssecretaris Rutte laat onderzoeken of het mogelijk is om studenten die hun afstudeerscriptie hebben overgeschreven volledig uit te sluiten van hun studie. Dat kondigt hij aan in een interview met het maandblad *Opzij* dat deze week verschijnt.

Zo'n sanctie is heel streng, erkent Rutte, die langs de 'meetlat' van Cisca Dresselhuys wordt gelegd. "Maar ik vind het ook erg dat je zo'n belangrijk stuk, waarmee je je studie afrondt, van een ander overschrijft. Hoe kunnen we dan beoordelen of je inzicht in de materie hebt en iets hebt opgestoken? Op het ogenblik is de strengste straf een jaar schorsing, maar dat

vind ik eerlijk gezegd niet genoeg als het gaat om een afstudeerscriptie."

In het interview met *Opzij* bekent de staatssecretaris dat hij in de derde klas van de middelbare school ooit gespiekt heeft, toen hij in paniek raakte tijdens een overhoring Frans. "Maar verder was ik een braaf mannetje. Onhandig ook, ik ben te groot en te lomp om onopgemerkt te kunnen spieken. En uittreksels overschrijven was al helemaal mijn stiel niet. Ik lees ontzettend graag en veel en vind het enig om daar een eigen mening over te geven."

■ HOP, Hein Cuppen

Altied deneve

Big Brother is watching you

Ze hangen er al een tijdje, de bewakingscamera's in en om de economiefaculteit aan de Tongersestraat. De stickers 'camerabewaking' op de schuifdeuren aan de ingang zijn wel nieuw. "Vervangen", laat gebouwenbeheerder Richard Thal weten. "Je bent verplicht om aan te geven dat camera's je kunnen registreren." Ook de buitenlandse studenten kan het niet zijn ontgaan. Op de vertaling: *camera surveillance*. Thal: "In het kader van preventief handelen hebben we enkele jaren geleden een aantal camera's op kritische locaties neergezet. Controle gebeurt onder meer bij de receptie." Vanaf zijn vaste plek op de begane grond houdt receptionist Emile Seuren alles in de gaten. Hij neemt een hap van zijn boterham, zijn ogen zijn gericht op de kastjes. Niets ontgaat zijn blik. Zijn er ooit zaken vastgelegd die niet door de beugel kunnen? "We hebben onlangs een inbraak in een van de geparkeerde auto's weten te voorkomen", zegt de gebouwenbeheerder. Nee, er zijn nog geen baldadige studenten opgepakt die de muur volkalken met slogans of fietsen van een lakje verf voorzien. De economiefaculteit heeft blijkbaar te maken met goed opgevoede mensen.

Student gevonden in Frankrijk

Vorige week was heel Nederland in rep en roer over de ontvoering van miljonairsdochter Claudia Melchers. In Maastricht was de vermissing van een student groot nieuws. Woensdagmiddag meldde de Limburgse nieuwszender L1 op zijn site: "De politie in Maastricht is op zoek naar de 24-jarige student Jorrit Schaart." De vermissing kwam op 7 september aan het licht toen medestudenten aangifte deden. Tijdens het politieonderzoek bleek dat hij al een jaar niet meer stond ingeschreven aan de economiefaculteit van de Universiteit Maastricht, maar zijn ouders wisten van niets. Ook liet L1 weten dat Schaart, geboren en getogen in Twente, wel nog lid was van studentenvereniging Tragos. Nog geen dag later was zijn verdwijning al geen nieuws meer. De jongeman was gevonden, in Frankrijk. Eind goed al goed. De reden van zijn reis naar het zuiden blijft onbekend, maar roddels zijn er genoeg. Op de site frontpage.fok.nl komen de meest vreemde speculaties binnen op het nieuwsbericht van zijn verdwijning: een gesjeeste student die in Frankrijk druiven aan het plukken was, hij kon na zijn leugens vrienden en familie niet meer onder ogen komen, een studentengrap, problemen met mensen uit het illegale circuit, psychose, overspannen. De enige die het weet is Schaart, maar hij laat *Observant* weten geen behoefte te hebben aan commentaar.

Een wijze les

Al twee jaar spaar ik voor een lunch met een collega op wie ik erg gesteld ben. Geen Wim Kok-lunch natuurlijk, maar iets uitgebreids. Wanneer mijn portemonnee te zwaar was geworden door het vele kleingeld, deed ik de munten in een kartonnen beker die ik op de boekenkast in mijn kamer

had staan. Vorig week was hij voor driekwart gevuld waardoor onze lunch ergens in de loop van het volgend voorjaar zou kunnen plaatsvinden. Ik merkte dat ik een beetje ongeduldig was geworden want bovenop die kleine munten had ik recent toch waarachtig een twee euro-munt gelegd.

Toen ik vanmorgen op mijn kamer kwam, bleek de beker verdwenen en heel even leek het of mijn collega onbereikbaar was dan ooit (om misverstanden te voorkomen: wij zijn beiden gelukkig getrouwd, zij met een schat van een man, ik met een schat van een vrouw). Maar niet alleen de beker, ook een duur paar sandalen dat

altijd wandelbereid onder mijn bureau staat, was nergens meer te vinden.

Aan een geval van kantoorhumor hoefde ik niet te denken. Niet dat wij geen humor hebben, integendeel, maar het is eerder een kwestie van een gebrek aan kantoor. Zet acht docenten op één kamer en je zult zien dat er vanzelf wekelijks dingen verdwijnen die na verloop op een gekke plaats zijn teruggezet. Zo hou je mekaar een beetje scherp, zo heb ik ooit begrepen van een vriendin die bij ABN-Amro werkt in een ruimte met twaalf collega's. Wij daarentegen hebben de beschikking over een eigen kamer. Alleen collega's voor wie het beter is dat zij niet de hele dag alleen zitten, delen een kamer met een ander die vaak helemaal niet weet waarom hij geen kamer heeft voor zichzelf.

Het nadeel van een eigen kamer is dat er niemand achterblijft om een oogje in het zeil te houden wanneer je even ergens anders moet zijn. Ik haast me eraan toe te voegen – we leven immers in tijden van bezuinigingen – dat dit echt het enige nadeel is, zij het wel een nadeel dat indirect de oorzaak is van de diefstal. Want ik sluit alleen 's avonds,

als de dag erop zit, mijn kamer af. Overdag kan tijdens mijn afwezigheid iedereen die dat wil mijn kamer binnenlopen. Eigen schuld dus, zult u zeggen. De gelegenheid maakt de dief.

Ik beloof vanaf nu mijn kamer af te sluiten. Toch wil ik u het volgende ter overweging meegeven. In de jaren-zeventig-serie *Kung-Fu* krijgen de jonge hoofdrolspeler en zijn vriendje van hun leermeester de opdracht boodschappen te doen in een ander dorp. Onderweg terug worden ze bestolen door struikrovers. De leermeester vraagt de jongens bij hun terugkeer wat ze hiervan hebben geleerd. 'Never trust a stranger', zegt het ene jongetje, het vriendje, dat vervolgens onmiddellijk uit het klooster wordt verwijderd. 'Always expect the unexpected', zegt het andere jongetje.

U begrijpt het al: geen diefstal zal mij de wijze lessen van mijn kleine jeugdheld doen vergeten.

■ Jan de Roder, universitair docent letteren en kunst

De column wordt op persoonlijke titel geschreven

Colofon

Redactieadres

Looiersgracht 12-14 (begane grond)

Postbus 616

6200 MD Maastricht

T 043 - 38 83 174

F 043 -38 82 799

E observant@obs.unimaas.nl

W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Gerard de Jonge, Melissa Llanes,

Marloes Rikhof, Rein de Wilde

Redactieraad

Paul van den Berg, Judith van Dijken, Herco

Fontein, Ellen Krijnen, Woody van Olffen

Redactie

Riki Janssen (hoofdredacteur) T 38 83 280

Wammes Bos T 38 83 128

Wendy Degens T 38 83 125

Irene Smeets T 38 83 471

Maurice Timmermans T 38 82 536

Beheerder

Marlies In de Braekt

Redactie-assistent

Marion Janssens

Aan dit nummer werkten verder mee:

Lynn Berger, Ad Geers, Lieke van den

Krommenacker, Christel Linders, Jan

Machielsen, Hans Philipsen

Fotografie

Philip Driessen, Loraine Bodewes

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumber, Rotterdam

Vertaling

B. Wall & P. Nekeman

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen

zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Marlies In de Braekt

Tarieven op aanvraag verkrijgbaar

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap

ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden

en andere belangstellenden kunnen zich

abonneren voor € 26,00 per jaar. Losse

nummers € 0,75

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder

voorafgaande schriftelijke toestemming van

de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk

worden overgenomen

Kabinet geeft vmbo en mbo voorrang

Twee miljoen voor internationalisering

Staatssecretaris Rutte van hoger onderwijs heeft bij de presentatie van de OCW-begroting 2006 minder uit te leggen dan vorig jaar. De nadruk ligt dit keer bij de versterking van het lager en middelbaar beroepsonderwijs. De universiteiten krijgen er nauwelijks geld bij.

De meeste financiële impulsen gaan in 2006 naar de 'lagere' regionen van het onderwijs, waar lesuitval een van de grootste problemen is. Om de scholieren in vmbo en mbo beter bij de les te houden komt daar meer aandacht voor het praktijkonderwijs. Dat vertaalt zich in een investering van tweehonderd miljoen euro in practicumlokalen in het vmbo en in praktijkgerichte onderwijs in het mbo, dat beter aansluit op wensen uit de arbeidsmarkt. Er gaat tien miljoen extra naar kenniscirculatie tussen mbo en mkb, en 81 miljoen euro naar beter lesmateriaal en docentstages in het bedrijfsleven. Door in te zetten op het (v)mbo en de bestrijding van lesuitval, handelt OCW in de geest van

het Sociaal en Cultureel Planbureau. Dat stelde onlangs dat de kenniseconomie de meeste winst kan boeken door het onderwijsrendement te verbeteren. Ook wil het ministerie dat instellingen meer waarde hechten aan elders verworven competenties: studenten die op latere leeftijd een vervolgoopleiding doen, moeten vrijstellingen krijgen op basis van eerder opgedane kennis en vaardigheden.

Maar extra geld om daar beleid voor te ontwikkelen krijgt het hoger onderwijs vooralsnog niet. De universiteiten moeten het in 2006 met wat kleine extra's doen. Voor de voorbereiding van het aantal tweejarige onderzoeksmasters heeft Rutte een kleine tien miljoen euro gereserveerd; zo'n vier miljoen meer dan het jaar ervoor.

Voor de algemene internationalisering van het hoger onderwijs wordt komend jaar twee miljoen extra uitgetrokken. Om Nederland aantrekkelijker te maken voor briljante studenten uit het buitenland, zet het ministerie bovendien vijf miljoen euro in voor het optuigen van *international centres of excellence*: internatio-

naal georiënteerde opleidingen en instituten die meer wetenschappelijk gewicht in de schaal leggen. Daarnaast krijgen de universiteiten een miljoen euro voor het beurzenprogramma Delta II. Het kabinet wil dat er in 2010 meer dan veertienduizend buitenlandse toppers in het Nederlands hoger onderwijs studeren.

Ook op de universitaire begroting staat het geld dat staatssecretaris Rutte de komende jaren beschikbaar stelt om hbo-docenten een promotietraject te laten volgen. Dat levert de universiteiten in 2006 een miljoen euro aan opdrachten op. Vanaf 2008 wordt er structureel vijf miljoen euro per jaar voor vrijgemaakt. Uit de meevallende aardgasbaten ten slotte krijgen de drie technische universiteiten de komende vijf jaar in totaal vijftig miljoen euro, bedoeld om hun samenwerking mee te bespoedigen. Daarnaast steekt het kabinet dertig miljoen in het onderzoeksinstituut Farma. Voor overig innovatief toponderzoek worden in 2006 nog eens 28 miljoen euro uit de aardgasbaten gereserveerd.

■ HOP, Thijs den Otter

Learning Lab weg

Het *Learning Lab*, dat zich richt op digitale onderwijsvernieuwing, wordt definitief opgeheven. Het lab maakte deel uit van het McLuhan instituut dat enige jaren geleden al ter ziele ging. Het werd vervolgens formeel ondergebracht bij de faculteit cultuurwetenschappen, kreeg de kans om zijn nut te bewijzen maar is daar kennelijk niet in geslaagd. Het voorstel ter opheffing dat nu bij de universiteitsraad ligt rept van "niet adequaat anticiperen" op financiële problemen en een gebrekkige aansluiting tussen de vraag vanuit de universiteit en het aanbod van het Lab. De directeuren en decanen hebben laten weten geen behoefte te hebben aan het Learning Lab. Een "beperkt aantal" medewerkers (van de huidige acht fte, iets meer wp dan obp) kan verder bij de UB, bij het *Centrum voor digitale onderwijs- en onderzoeksondersteuning*.

■ WB

Vodafone-UM

Het telecommunicatiebedrijf Vodafone is geïnteresseerd in samenwerking met de Universiteit Maastricht. Daarbij gaat het onder meer om een eventuele overstap van de vaste telefoons binnen de UM naar een mobiel systeem en wellicht bellen via internet, het zogeheten Voip. "Vodafone heeft eind vorig jaar contact gezocht", meldt Willem Mattens, directeur van het bureau van de universiteit. Op 24 augustus zijn nadere afspraken gemaakt tussen de directie van het bedrijf en UM-bestuursvoorzitter Jo Ritzen. Zo worden de mogelijkheden onderzocht van een *wireless office concept*, zegt een woordvoerder van Vodafone: geen vaste kantoortelefoons meer maar mobiele die dezelfde functies kennen, onder andere doorverbinden. Verder worden in de toekomst wellicht berichten van de UM voor studenten naar hun mobieltjes verzonden: roosterwijzigingen via sms is een optie. Op *Vodafone live!* (via UMTS-mobieltjes televisie kijken of informatie opvragen), kan ruimte gecreëerd worden voor een speciaal UM-hoekje. Ook de mogelijkheden van mobiel internetten met laptops worden bekeken. De afspraken behelzen niet alleen diensten maar ook onderzoekssamenwerking, zegt de woordvoerder: "We willen onze kennis combineren met die van de universiteit." Mattens zal de contacten tussen het bedrijf en verschillende faculteiten leggen. Daarnaast biedt Vodafone ook nog speciale gunstige pakketten voor alle Nederlandse studenten aan. Die zijn via www.mobielstuden.nl te raadplegen.

■ WB

Cultuurgesprekken: 220 medewerkers geven hun visie 'Ben betrouwbaar en erken onze professionaliteit'

Geen dubbele agenda's meer, een verbod op het achterhouden van informatie, en afspraken nakomen. In totaal 23 cultuurgesprekken spraken 220 medewerkers van de Universiteit Maastricht zich uit: zij willen dat collega's en bazen op de eerste plaats betrouwbaar zijn en elkaars professionaliteit erkennen en waarderen.

Het waren er geen vijfhonderd, zoals de organisatie van de cultuurgesprekken vooraf hoopte, maar met de 220 deelnemers die discussieerden over de gewenste cultuur aan de UM, zijn de projectleiders Rina van den Brandt en Astrid Claessens "heel tevreden. Mensen moeten toch twee uur voor zo'n gesprek uittrekken. De organisatie van de Krauthammercursus noemde het

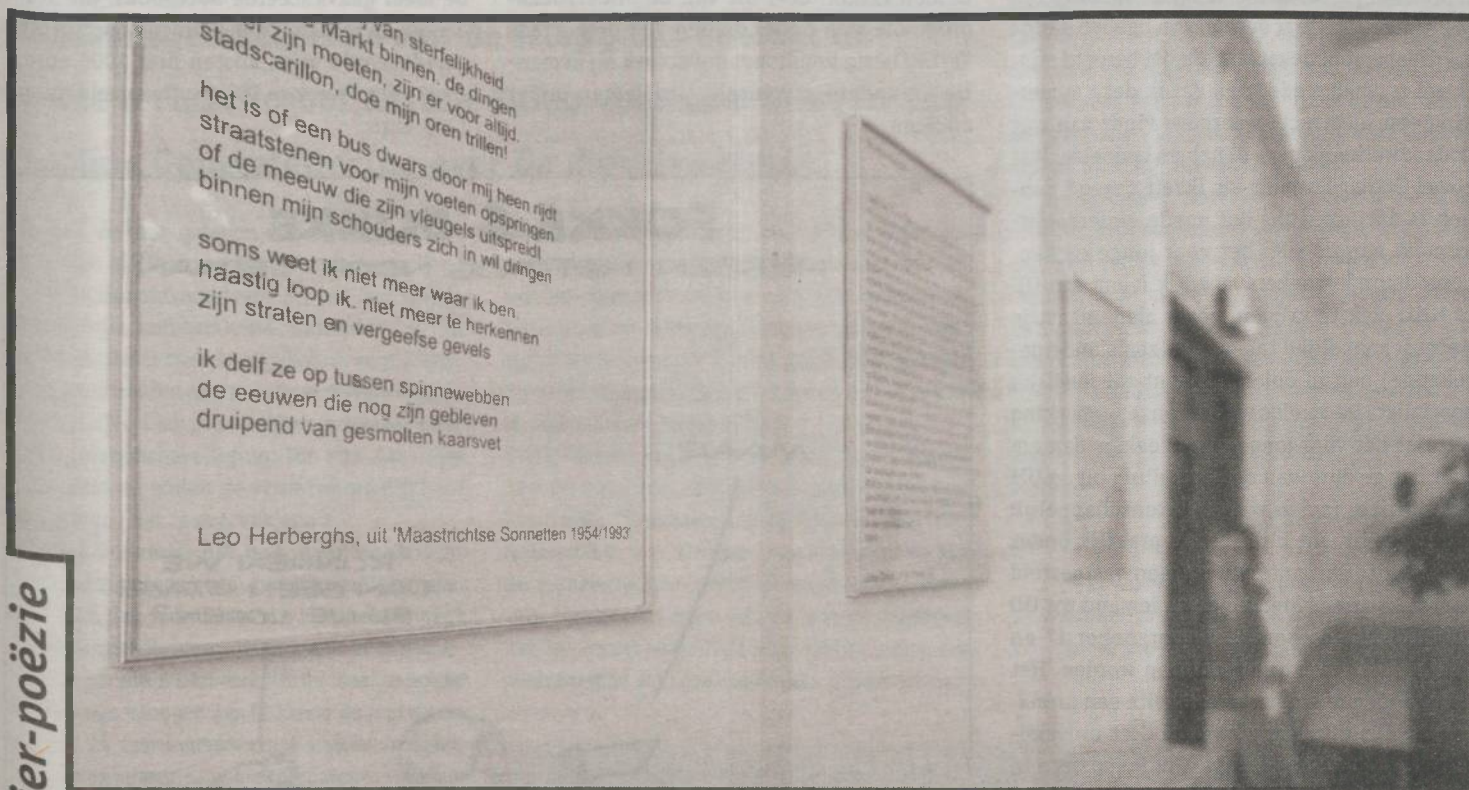
zelfs een hoge opkomst." Opvallend noemen zij de grote betrokkenheid van de medewerkers bij de UM, de passie voor hun werk, en de zorgen die ze zich maken als het gaat om twee 'kernwaarden' van de universitaire cultuur: 'betrouwbaar' en 'erkenning en waardering van professionaliteit'. Aan beide ontbreekt het nog wel eens, klonk het herhaaldelijk. "We willen dat het beter wordt", was de algemene stemming, vertelt Van den Brandt. Hoe? Ook daar hadden de deelnemers over nagedacht, blijkt uit de evaluatie van de gesprekken: maak geen misbruik van voorkennis en macht, betrek medewerkers in de besluitvorming, luister naar ze, kom je beloftes na, geef en ontvang feedback, durf fouten toe te geven en zeg wanneer een ander het goed doet.

Op donderdag 6 oktober, tijdens de HRM-confe-

rentie *De kern van cultuur*, staan de vijf waarden (betrouwbaar, erkenning en waardering van professionaliteit, innovatie, ontwikkeling en gezonde ambitie, aandacht voor de omgeving) opnieuw op de agenda. Er zal dan besloten worden welke twee waarden en het bijbehorende gewenste gedrag de komende tijd veel aandacht zullen krijgen. Hoe is nog niet bekend. En de cultuurgesprekken? "Ons dringend advies is om die voort te zetten", melden de projectleiders. "Mensen stelden het zeer op prijs dat ze hun verhaal kwijt konden. Maar het is aan het nieuwe collegelid, André Postema, om dat te beslissen."

■ Riki Janssen

HRM-conferentie op donderdag 6 oktober, 12.30-18.00 uur, aula Minderbroedersberg

Leo Herberghs, uit 'Maastrichtse Sonnetten 1954/1993'

Statenkwartier-poëzie

Wat hebben de Brusselsestraat, de Markt en het Minckelerstandbeeld met elkaar gemeen? Ze liggen (of staan) allemaal in het Statenkwartier van Maastricht en hebben Limburgse schrijvers geïnspireerd tot het maken van een gedicht. Sinds kort hangen deze gedichten, dertien in totaal, in de Turnzaal van de Hof van Tilly, het onderkomen van de faculteit cultuurwetenschappen. Een cadeau van de Vereniging Literaire Activiteiten Maastricht

(VLAM). Die benaderde twee jaar geleden de dichters met de opdracht om enkele regels te wijden aan het Statenkwartier. De stukjes poëzie werden destijds tijdens het Festival Cement (het rondreizend festival voor theater, muziek, dans en andere kunsten dat dit jaar voor de tweede keer Maastricht aandeed) opgehangen in de wijk. Onlangs zocht VLAM een nieuw onderkomen voor de bijdragen en benaderde de faculteit, die sinds 2003 naar het Statenkwartier is verhuisd. Hoogleraar

Wiel Kusters van de faculteit schreef een gedicht over het slaaphuis voor daklozen aan de Statensingel. "In feite had ik dat al eerder geschreven. Het hing al een tijdje in het slaaphuis. Toen ik door VLAM werd gevraagd is daarvan een tweede exemplaar. Dat hangt nu in de Turnzaal." Ad van Iterson, schrijver en wetenschapper aan de faculteit economie wijdde een paar regels aan het Minckelerstandbeeld. (IS, foto Philip Driessen)

■ IS

Proosten op 25 jaar Observant

Observant, onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht, bestaat in oktober 25 jaar. De redactie en het stichtingsbestuur willen dit o.a. vieren met een borrel-op woensdag 5 oktober van 16.00 tot 18.00 uur, in de hal van het bestuursgebouw van de Universiteit Maastricht, Minderbroedersberg 4-6.

Medewerkers en studenten zijn van harte uitgenodigd!

Tijdens de borrel zal de tentoonstelling *Observant ... kritische spiegel en venster* - samengesteld door historica Annemieke Klijn - officieel worden geopend. Tevens zal het sponsorgeld, afkomstig van studenten en medewerkers van de Universiteit Maastricht die begin september de Alpe d'Huez beklommen, en diverse bedrijven en instellingen, aan ons 'goede doel', MUSTANGH foundation, worden overhandigd.

Tot woensdag 5 oktober, 16.00 uur, hal Minderbroedersberg 4-6

Woensdag om 16.00 uur in de hal van de Minderbroedersberg

BRIEVEN

Brieven mogen maximaal 300 woorden bevatten. De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te plaatsen. Brieven zonder vermelding van naam en telefoonnummer worden niet geplaatst

Keniaanse promovenda (1)

Op de voorkant van *Observant* 3 prijkt een foto van de promotie van de Keniaanse Grace Etyyang. Het bijschrift meldt: 'Na afloop van de plechtigheid ontving ze [...] felicitaties van dr. Gerard Majoor, coördinator van het internationaal onderwijsprogramma van geneeskunde. De dean van de faculteit gezondheidswetenschappen van Moi University in Kenia, gehuld in traditionele kleding, straalde.' Wie draagt hier nou traditionele kleding? Op de foto zie ik, behalve de promovenda die een groen gewaad draagt, mannen gehuld in crèmekleurige, zwarte en blauwe toga's. De ene toga ziet er niet minder traditioneel uit dan de andere. Ze zijn er immers in allerlei kleuren. Er is maar één man op de foto die een pak draagt zoals we dat in Nederland gewoonlijk zien: jasje dasje. Zou dat dan soms de bedoelde traditionele kleding zijn? Kennelijk kan zelfs bij een ritueel waar de tradities werkelijk van afdruipe, de promotie, de ene academicus er traditioneler uitzien dan de andere. Het is natuurlijk niet toevallig dat juist de Keniaan de traditionele kleding blijkt te dragen. Dat past nu eenmaal beter bij het zelfbeeld van de moderne Europeanen. Ik zie een breed lachende man, links op de voorgrond van de foto. Dat zal hem zijn, de dean uit Kenia.

■ Agnes Andeweg
Centrum voor Gender en Diversiteit

Keniaanse promovenda (2)

Grace Etyyang werd in *Observant* 3 geroemd als eerste Keniaanse vrouw die promoveerde aan de Universiteit Maastricht. Niet dat wij iets willen afdoen aan de formidabele prestatie van Grace Etyyang, maar de eerste Keniaanse promovenda aan de UM was zij niet. Op 25 juni 2003 al ontving Jane Adhiambo Alaii alhier haar doctorsbul, vanwege haar onder-

zoek naar het gebruik van met insecticide geïmpregneerde klamboes ter preventie van malaria. Ook een schitterende prestatie, die mogelijk werd via de samenwerking van de Kenya Medical Research Institute, de Centers for Disease Control, Kenya Field, en het UM-onderzoeksinstituut Caphri. De eerst of niet - doet het er wat toe? Waar het om gaat is dat in onderzoeksland vruchtbare en leerzame, wereldwijde uitwisselingen tot stand komen, waar ook vrouwen deel van uitmaken. Zowel Grace als Jane vormen hiervan een uitstekend voorbeeld. De aandacht die Grace Etyyang in de *Observant* van vorige week kreeg was dan ook meer dan verdiend.

■ Leon Kolenburg en Janneke Harting,
werkzaam bij Gezondheidsvoorlichting en
paranimfen van Jane A. Alaii

Academische opening

Tot mijn grote verbazing zag ik in van 8 september j.l. staan dat ik bij de opening van het academisch jaar gezegd zou hebben dat de carrièreperspectieven aan de UM beroerd zijn. Ik wil u graag mededelen dat ik deze opmerking een incorrecte weergave vindt van wat ik daadwerkelijk gezegd heb en bedoelde. Wat zowel Esther Lutgens als ikzelf gezegd hebben is dat, ondanks het goede onderzoeks-klimaat aan de UM, het voor jonge en succesvolle onderzoekers moeilijk is om een UD of UHD plek te krijgen, zeker als je naast je wetenschappelijke taken ook (zoals ondergetekende) nog in opleiding bent tot medisch specialist. De strekking van onze opmerking was dat het voor jonge onderzoekers daarom lijkt dat de duur van de aanstelling bij de UM belangrijker is dan wat je wetenschappelijk bereikt hebt. Dit blijkt in de praktijk onder andere uit het hanteren van een vastgesteld aantal ervaringsjaren alvorens iemand tot UD of UHD (tegenwoordig "onderzoeker 1" en "onderzoeker 2") bevorderd kan worden. Het onderliggende probleem is in feite een formatie- en dus financiële kwestie. Het universiteits- en faculteitsbestuur is mijns inziens in beginsel niet onwelwillend om jonge onderzoekers met een goede positie te belonen, maar dit gebeurt niet of nauwelijks omdat dat allerlei risicovolle verplichtingen voor de UM (zoals een vast dienstverband) impliceert. Een meer Angelsaksisch model waarbij er een losere relatie tussen universiteit en onderzoeker bestaat zou dan ook een goed instrument zijn voor bijvoorbeeld de UM om jonge talentvolle onderzoekers te binden aan de universiteit.

■ Tim Leiner, arts-assistent en postdoc
onderzoeker radiologie

PRIJS

Ouderen-psychiatrie

De eerste en tweede prijs van de Research Award 2005 van de International Psychogeriatric Association (IPA) is gewonnen door de Maastrichtse onderzoekers Pauline Aalten en Ivo Aben. De uitreiking vindt op 20 september plaats in de Nobelprijszaal in Stockholm tijdens het tweemaaljaars congres van de IPA. Aalten deed mee met een artikel over de vraag in hoeverre ziekte-inzicht bij dementie gepaard gaat met depressiviteit.

Het onderzoek van Aben vergeleek twee gangbare theorieën over het ontstaan van depressie na een beroerte; daartoe volgde hij gedurende een jaar 190 patiënten met een beroerte. Beiden maken deel uit van de onderzoeksgroep die zich onder leiding van prof. Frans Verhey bezig houdt met onderzoek bij dementie en andere psychische problemen onder ouderen.

Uros Nederlands kampioen atletiek

Het damesteam van de Maastrichtse studenten-atletiekvereniging Uros is afgelopen zaterdag Nederlands kampioen geworden. De Nederlandse studentenatletiekkampioenschappen werden in Nijmegen gehouden. Op het programma stond onder andere de honderd en tweehonderd meter sprint, de vierhonderd meter horden, speerwerpen en kogelstoten. In totaal namen acht vrouwenteams deel.

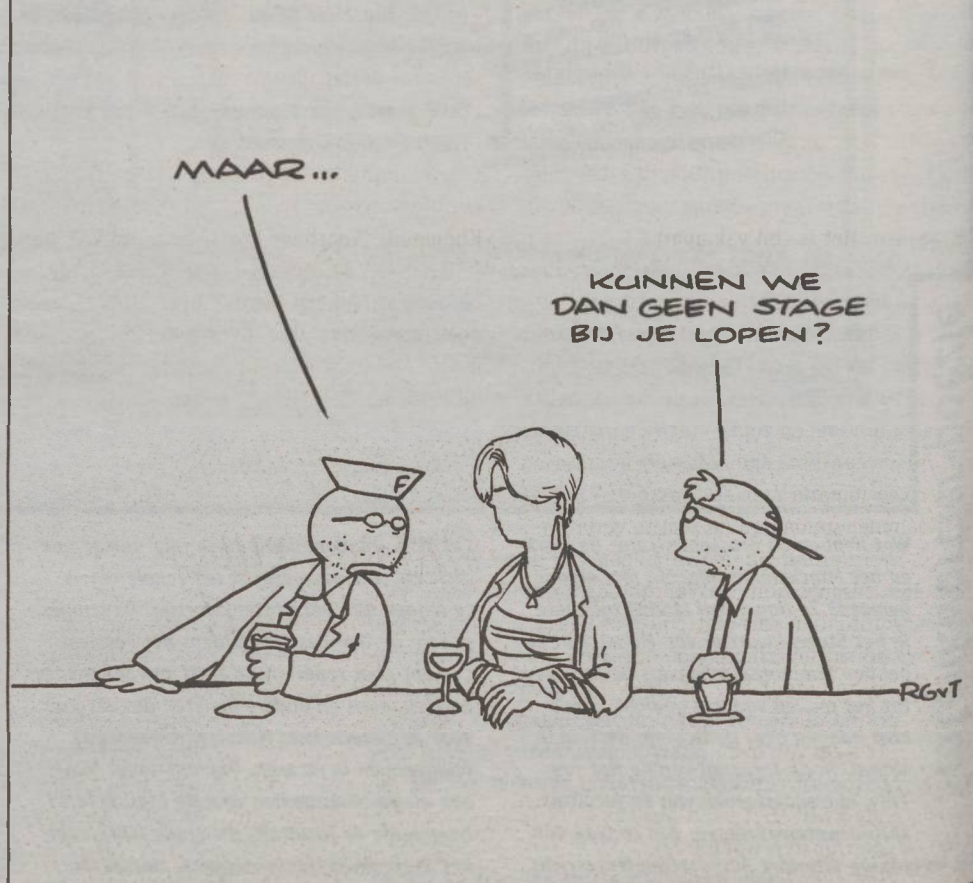
RECTIFICATIE

Notebook

De meer geavanceerde notebooks, die studenten en medewerkers kunnen kopen tegen gereduceerde prijs, kosten niet 1000 euro, zoals vorige week in *Observant* vermeld, maar 1199 euro.

FOKKE & SUKKE HEBBEN HET NOG NOOIT GEDAAN

"De islamitische wereld verdient een Nietzsche"

Foto: Roeland Fossen

De fatwa tegen Rushdie, de wereldwijde bedreigingen tegen vertalers en uitgevers, en de moord op Theo van Gogh kan men niet los zien van de gewelddadige ontstaansgeschiedenis van de islam. Dat betoogt de Leidse rechtsfilosoof Afshin Ellian volgende week in zijn Studium Generale-lezing over *De duivelsverzen*.

Nog niet zo lang geleden was het altijd maar afwachten of Ellian ten tonele verscheen. Vond hij de veiligheidsmaatregelen van het lokale politiekorps ontoereikend, dan blies hij het bezoek af. Dat is twee keer gebeurd, zegt Ellian, die in het verleden een paar keer met de dood is bedreigd. "Veel korpsen hebben helemaal geen zin in persoonsbeveiliging. Die zijn daar niet in getraind en willen de verantwoordelijkheid niet dragen. Het is een vak apart." Studium Generale, dat hem naar Maastricht haalt, informeerde al bij het Limburgse korps, maar ook dat stond niet te trappelen, zegt hoofd Jacques Reiners. "Men wist om te beginnen al niet wie Ellian was. Of de man aangifte had gedaan, vroegen ze. Ik kreeg de instructie mee dat ik een bezoeker die een bedreiging vormt, zeg iemand met een pistool, tot drie keer toe moet sommeren de zaal te verlaten." Inmiddels, op grond van aanwijzingen van de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD), wordt Ellian - als niet-politicus - beveiligd door de rijksoverheid. Hoe dan ook, een trieste toestand, zegt hij. "In 1989 kwam ik naar Nederland om in vrijheid te leven, maar daar is niets meer van over. Ik kan niet zomaar overal naar toe en ben het beheer over mijn eigen agenda kwijt. Het voelt alsof ik weer ik in het Midden-Oosten woon." Ellians lezing over *De duivelsverzen* van Rush-

die markeert het slot van de Studium Generale-cyclus Engelen en Duivels. Hij zal uiteenzetten wat de affaire (in 1989) voor hem persoonlijk betekende en hoe het huidige moslimextremisme in het verlengde ligt van die fatwa. Het was ayatolla Khomeini die deze oproep om Rushdie te vermoorden, uitvaardigde. Ellian hoopte indertijd dat de affaire Europeanen de ogen zou openen voor het regime van Khomeini. "Voorheen kon je honderd keer vertellen dat er een schrijver was vermoord en dat de mensenrechten werden geschonden, maar veel haalde dat niet uit. Nu voelde iedereen dat het ernst was: Iran was vastbesloten om de beroemde schrijver te doden. Uniek dat een

totalitaire staat een burger van een ander land met de dood bedreigde."

De fatwa, de wereldwijde aanslagen op vertalers en uitgevers van Rushdie's boek, maar ook de moord op Theo van Gogh beziet Ellian tegen de achtergrond van de gewelddadige ontstaansgeschiedenis van de Islam, die doordoesemd is van excessief geweld en oorlogen. "Kijk alleen al naar de religieuze leiders: Jezus die geen vlieg kwaad deed, terwijl Mohammed een krijgshoofd was die aan rooftochten deelnam. Ook was de islam als civilisatiebeweging nauw verbonden met politiek." In zijn verhalenbundel *Brieven van een Pers* (2005) - een verwijzing naar *Lettres Persanes* van Montesquieu, een belangrijk werk uit de Franse Verlichting - schrijft hij: "In tegenstelling tot de eerste drie eeuwen van het christendom is de islam met geweld verspreid."

Het is al vaker gezegd: de islam heeft een Verlichting nodig, zegt Ellian. "Ze verdient critici als Voltaire, Nietzsche, Rousseau. Het probleem is alleen: kom je aan de islam, dan kom je al snel aan Mohammed, omdat hij alles in gang gezet heeft."

Steeds weer benadrukt Ellian dat de islam als politieke beweging de westerse samenlevingen niets te leren heeft en dat die dienen te staan voor democratische waarden als vrijheid van meningsuiting. "In zijn boek *Ik heb altijd gelijk* noemde W.F. Hermans katholieken 'het meest schunnige, belazerde, onderkruiperige, besodemieterde deel van ons volk. Die planten zich voort! Als konijnen, ratten, vlooiën, luizen.' Dat was toch geen reden voor een moordaanslag. Ik moet ook denken aan die Turkse vrouw in Uden die na de aanslag op de moskee aan Balkenende vraagt of hij Hirsi Ali de mond niet kan snoeren. Een volksvertegenwoordiger het zwijgen opleggen, kom op zeg. Het democratisch besef van moslims is soms ver te zoeken. Aan de andere kant zijn er genoeg moslims die evengoed de buik vol hebben van fundamentalisten."

Ook ergert Ellian zich aan schrijver Geert Mak, die in zijn spraakmakende pamflet *Gedoemd tot kwetsbaarheid* opriep tot begrip en genuanceerdheid. "Mak berecht de critici van de islam in plaats van Mohammed B. Stuitend vind ik dat. Alsof je een meisje dat verkracht is, berispt om het korte rokje dat ze aan had. Extremisten zullen zich door Mak gesteund voelen. 'Zelfs intellectuelen vinden dat we niet bekritiseerd mogen worden', zullen ze roepen."

In het algemeen heeft het intellectueel establishment in Nederland vele stekken laten vallen, zegt Ellian. Vorig jaar: "Wie stak echt zijn nek uit na de moord op Theo van Gogh?" Maar ook tijdens de Rushdie-affaire: "Niemand die tegen moslims durfde te zeggen dat openbare boekverbrandingen niet kunnen in een democratische samenleving. Niemand die in debat met ze ging of zich verdiepte in hun achtergronden."

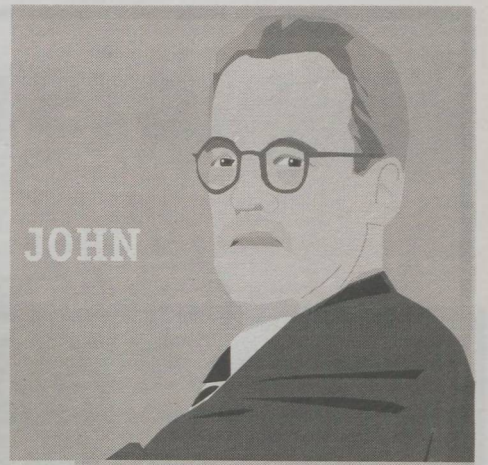
■ Maurice Timmermans

De lezing 'De duivelsverzen' van Salman Rushdie' is op donderdag 29 september om 20.00 uur in de aula Minderbroedersberg.

Toegang is gratis

Afshin Ellian

Afshin Ellian (1966) is dichter, schrijver, filosoof en hoogleraar sociale cohesie, burgerschap en multiculturaliteit aan de Leidse rechtenfaculteit. Hij schrijft onder andere columns voor NRC Handelsblad en bracht onlangs de essaybundel *Brieven van een Pers* uit, waarin hij zowel de islam als de Nederlandse politieke cultuur op polemische toon tegen het licht houdt. In 1983 ontvluchtte Ellian het Iran van ayatolla Khomeini. Via omzwervingen in Pakistan en Afghanistan kwam hij in 1989 in Nederland aan. Hij is afgestudeerd in strafrecht, staatsrecht en wijsbegeerte.

JOHN

Beste Anita,

Bedankt voor je wijze woorden over de relatie tussen mannen en vrouwen en het beperkte nut van de publicatiedrang van economen en bedrijfskundigen. Heb ik me net het laplazerus getraind om een 'goddelijk' lijf te krijgen, blijken vrouwen ineens op mannen met geld en status te vallen en doet het figuur van de man er niet meer toe. Nou die mededeling komt mooi dertig jaar te laat.

Status heb ik niet want als hoogleraar aan een provinciale universiteit in Nederland is het wat dat betreft behelpen. Het inkomen is oké maar om nou te zeggen dat je er rijk van wordt, da's nou ook weer overdreven. Bovendien lijkt ik sowieso behoorlijk te degenereren want ik heb nog nooit ene Gerard naar een sexy en bloot Amerikaans autoverhuurbedrijf zien kijken. Sterker nog ik kan me helemaal geen blote jurk in de Observant herinneren. Vroeger herkende ik al een blote jurk op tien kilometer afstand, nou zou ik er niet eens kunnen aanwijzen al hangt 'n klerenkast er mee vol. Ik verlam niet meer, ik verstijf niet, ik fiets gewoon door.

Om terug te komen op je vraag over 'onze' obsessie met het aantal publicaties, het antwoord is heel simpel: economen voelen zich nou eenmaal meer op hun gemak met kwantiteiten dan met kwaliteiten. Natuurlijk heb je gelijk en zou er een eind moeten komen aan die enigszins overdreven race om zo veel mogelijk te publiceren, maar ik geloof niet dat wij in Maastricht daar een eind aan kunnen maken. Ik ben bang dat de grote jongens en meisjes aan de Amerikaanse onderzoeksuniversiteiten daar een nieuwe trend in moeten zetten. Wij zijn slechts volgers en we spelen het spel waarvan de regels ergens anders zijn opgesteld. Amechtig hijgend proberen we bij te blijven (wat overigens niet eens zo best lukt) en om dan ook nog eens en passant de regels van het spel te veranderen: da's echt te veel gevraagd. Overigens ben ik er niet van overtuigd dat jouw strikte eis van een beperkt aantal publicaties met alleen belangrijke ontdekkingen veel zou uitmaken. Eertijik gezegd heb ik niet de indruk dat diegenen die hun plasje wat langer ophouden nou met veel verrassender onderzoeksresultaten op de proppen komen dan het groepje veel-schrijvers waartoe ik behoor.

Ten slotte, gezien mijn problemen met het herkennen van blote jurken snap je natuurlijk ook dat ik niet zo snel zou weten of er bij ons nou veel professorinnen zijn. Het lijkt of er vrij weinig zo los rondlopen, ik weet niet of er binnenkort een en ander gaat veranderen, maar vooralsnog hebben wij mannen de boel hier blijkbaar stevig onder controle. Het zal nog wel even duren voor we hier aan de Tongersestraat een contingent professorinnen, met welke leeropdracht dan ook, hebben klaar staan om het gebrek aan evenwicht op te heffen. Maar ja, disequilibria zijn nu eenmaal erg in de mode onder economen. Ik ben bang dat het mijn tijd nog wel zal duren.

Ondanks al dit pessimisme toch de groeten, dit keer uit Boedapest.

John

Prof. Anita Jansen (faculteit psychologie) en prof. John Hagedoorn (faculteit economie en bedrijfskunde) schrijven elkaar om de week een brief

Lieke van den Krommenacker

Jan Machielsens

Eindelijk master!

Net als in de film. Terwijl de trein langzaam het perron uitrijdt, trekt het Limburgse landschap aan me voorbij. Vechtend tegen de tranen staar ik mistroostig uit het raam. Een wit zakdoekje - zo eentje waarmee filmsterren altijd dramatisch wuivend en hevig snikkend hun lief uitzwaaien - is het enige dat nog ontbreekt. Maar helaas, ik heb geen witte zakdoek en mijn vriendje is er niet om naar te zwaaien. In plaats daarvan liep ik op het perron mijn scriptiegeleider tegen het lijf, die me vrolijk begroette en veronderstelde dat ik me vast heel opgelucht moest voelen, afgestudeerd en wel.

Vijf verre en lange uren later. Station Groningen, eindpunt van deze trein. Niet gedacht dat ik nog eens een vervolgopleiding zou gaan doen op een plek die verder van alles en iedereen vandaan is dan Maastricht, maar het kan dus toch. Ik jaag mijn journalistieke ambities letterlijk na tot in het hoge noorden, waar 'hoi hoi' geen 'doei', maar gewoon weer 'hallo' is en je in de supermarkt geen 'tuutsje' maar gewoon weer een 'zakje' krijgt voor de 'kmissies'.

De eerste paar dagen van de opleiding staan in het teken van kennismaking en oriëntatie. Docenten stellen zich voor en studenten leggen aarzelen de eerste contacten. De scheiding jongens - meisjes wordt daarbij nog even in ere gehouden. Het lijkt de brugklas wel. Het 'eerstejaarsgevoel' bekruipt me. Want ze zijn er weer, ogenschijnlijk onvindbare collegezalen, saai maar onmisbare bibliotheekinstructies en irritaties over de universitaire bureaucratie die er om onduidelijke redenen altijd voor zorgt dat een inschrijving drie weken duurt. Ook moet ik opeens weer op zoek naar de supermarkt en niet te vergeten een nieuwe kamer en een nieuwe fiets. Omdat het me vooralsnog aan de laatste twee ontbreekt, loop ik als een onnozele toerist-met-neus-in-plattegrond door de stad, tot grote ergernis van alle fietsers (waar is het respect voor zebrapaden gebleven?).

Vanaf nu ga ik me storten op de wereld van

Ze pakten onlangs hun boeltje en zeiden "dag" tegen Maastricht. Lieke van den Krommenacker, doctorandus in cultuur- en wetenschapsstudies, toog vechtend tegen de tranen naar Groningen voor een master in de journalistiek. Jan Machielsens, kersverse bachelor van het Maastrichtse University College, vertrok opgewekt naar Leiden (en straks naar Parijs en Oxford) voor een master European History & Civilisation. Hoe bevalt het in den vreemde? Missen ze Maastricht, moeten ze hard werken en is de masteropleiding wat ze ervan hoopten? Lieke en Jan zullen een jaar lang - één keer in de vier weken - verslag doen van hun ervaringen. Deze week deel één.

Foto's: Philip Driessen

nieuws en actualiteit. Ik houd oren en ogen open, op zoek naar nieuws. Maar wat is nieuws? En wie bepaalt dat? Vragen die in de eerste colleges aan bod komen. Ook verhalen over zorgvuldig bewaarde koningshuisschandalen die zo'n vijftig jaar geleden voor een creatieve interpretatie van de persvrijheid zorgden, en politieke prenten die de discussie over de grenzen der journalistiek danig hebben aangezwengeld passeren de revue. Om ervoor te zorgen dat iedere student de actualiteit blijft volgen, staat elke maandagochtend een nieuwsquiz ingeroosterd. Al met al beloven de eerste dagen niets dan goeds.

Toch overvalt me soms dat onbestemde en onverklaarbare gevoel. Heimwee. Dat gevoel dat je aan niemand kunt uitleggen en dat je alleen begrijpt als je het zelf hebt gehad. Misschien dat daarom nooit iemand de moeite heeft genomen om er een fatsoenlijk Nederlands woord voor te vinden. Het is een beetje zoals met het Duitse woord, 'sehnsucht', dat wij gemakszuchtig vertalen als 'verlangen', een woord dat de lading niet helemaal dekt. Sehnsucht of heimwee, ik heb het naar Maastricht. En hoewel ik ongetwijfeld mijn weg ga vinden in 'Grun', stap ik voorlopig nog maar af en toe in de trein naar 'Mestreech'.

■ Lieke van den Krommenacker

De vlam van mijn aansteker werpt enge schimmen op de anders onverlichte muren. Ik loop langzaam en voorzichtig een andere ruimte in, in de hoop dat het kleine beetje licht niet door de tocht wordt uitgeblazen. Is het verbeelding of zie ik in mijn ooghoeken de muizen wegduiken? Maar goed, net als de muizen hoor ook ik niet in de kelder te zijn. Hoe, vraag ik me wederom af, ben ik ooit in dit studentenpand terechtgekomen?

Het begon allemaal twee maanden geleden toen ik op vakantie een e-mail ontving van de Universiteit Leiden dat mij een kamer in één van haar internationale gasthuizen was toegewezen. De karige details van dit aanbod bestonden uit een postcode - midden in het centrum - en de korte zin dat vanwege renovatie van het pand 70 procent korting op de huur gegeven zou worden. Een klein rekensommetje leerde dat de normale huurprijs rond de 600 euro bedroeg. In mijn fantasie - het zou een zonnesteele kunnen zijn - ontwikkelde mijn verblijfplaats zich tot een centraal gelegen, ietwat lawaaiig maar comfortabel paleisje.

Toegegeven, mijn kamer is extreem ruim. Zo groot dat ik er - ware ik niet volledig toonloof - danslessen kon geven. De muren zijn witter

dan een Scandinaviër na zes maanden nacht. Het tapijt is waarschijnlijk ooit blauw geweest, maar mysterieuze vlekken maken het lastig de precieze kleur vast te stellen. Het geheel wordt verlicht door vier TL buizen, die genoeg licht produceren om in mijn kamer een operatie te verrichten, wat, aangezien het pand een ziekenhuis geweest is, vast ook wel eens gebeurd zal zijn. Zoals vrienden al vroegen: verklaart het ook de bruine vlekken - gedroogd bloed? - op de vloer?

Maar stiekem bevalt het allemaal wel. Terwijl de internationale populatie in haar lot berust, vind ik het als rasechte Hollander geweldig om iets te hebben om op te kankeren. En als enige Nederlander ben ik een baken van informatie voor de hele vleugel. Hoe laat zijn de winkels open op zondag? (Niet.) Waarom heet karnemelk niet gewoon botermelk zoals in de rest van de wereld? (Iemand suggesties?) Hoe spreek je het woord "ui" uit? Enzovoort. En het is vermakelijk om de schoonmaaksters te horen praten, juist omdat ze denken dat je het toch allemaal niet begrijpt. De grote binnentuin bevalt ook wel en bevat naast de met *AH To Go smoothie flessen* opgevulde vijver, ook nog drie heuse beschermde boomsoorten. Speculatie over welke bomen dat dan zijn - overwoerd is wat deze tuin betreft een eufemisme - levert altijd een interessant gesprek op. Met een vriendin liep ik 's avonds laat door het verlaten, te renoveren deel van het pand op zoek naar meubels om onze kamers verder in te richten. Met de oogst, een kunstkalender - voor haar - en een paar halvers - voor mij - liepen we door lege, lange corridors, waarvan de verlichting maar niet kan besluiten of ze het wel of niet gaat begeven. Eén ding is zeker: met Halloween gaan we *The Shining* kijken.

■ Jan Machielsens

Drie promotieonderzoeken naar resistentie van bacteriën bij antibiotica

De eindeloze vindingsrijkheid van bacteriën

Ingevoren poepmonsters die medisch microbiologen analyseren op bacteriën

Wereldwijd worden bacteriën steeds resistenter tegen antibiotica. Zodanig dat wetenschappers al rekening houden met epidemische doemscenario's. Vier gesprekken met drie promovendi en hun copromotor. Over Yakult, de paniekzaaiende ziekenhuisbacterie MRSA, verraderlijke darmflora, en huisartsen die steken laten vallen.

■ **Tekst:** Maurice Timmermans

■ **Foto's:** Philip Driessen

Een wondermiddel. De ontdekking van penicilline sloeg in als een bom in de medische wereld van de jaren veertig. Eindelijk een medicijn dat afrekende met een hele reeks, vaak dodelijke, infecties. Nog geen vijf jaar later verstomde het gejubel, toen bleek dat sommige bacteriën er al ongevoelig voor waren. Het begin van een patroon in de ruim vijftigjarige geschiedenis van antibiotica: bacteriën die telkens resistent worden, en daarmee de mensen dwingen om nieuwe middelen te ontwikkelen door de chemische structuur ervan aan te passen. Lange tijd ging dat goed, maar afgelopen jaren heeft niet alleen de World Health Organization al alarm geslagen, ook onderzoekers maken zich ernstige zorgen.

"Ik ben geen scheikundige, maar kan wel bedenken dat het gesleutel aan chemische structuren natuurlijk een keer ophoudt", zegt Ellen Stobberingh. Ze is hoofddocent medische microbiologie aan de Universiteit

Maastricht en is verbonden aan de afdeling bacteriologie in het AZM, waar ze al zo'n vijftien jaar de onderzoekslijn over antibiotica en resistentie leidt. "Voor een deel is het een financieel probleem. De laatste acht jaar zijn er nauwelijks nieuwe kuren ontwikkeld, de farmaceutische industrie steekt er geen geld meer in vanwege de torenhoge kosten en de geringe opbrengsten."

Intussen wordt er gezocht naar alternatieven, zegt Stobberingh. "Populair tegenwoordig zijn de zogenoemde probiotica als Yakult, die de darmflora gezond houden. Dat dit het geval is, hebben wetenschappelijk studies al uitgewezen. Interessant is nog wel of die producten ook het afweersysteem versterken. Verder zijn wetenschappers bezig met vaccinaties die infecties moeten voorkomen. Zelf gaan we samen met het AMC in Amsterdam onderzoek doen naar de werking van veenbessen. In hoeverre die kunnen beschermen tegen uri-

neweginfecties."

Alle alternatieven zijn welkom, meent Stobberingh, want vanuit mondiaal perspectief worden bacteriën steeds ongevoeliger. In Japan, de Verenigde Staten maar ook in Nederland zijn al stammen gesignaleerd, waaronder de *Pseudomonas* (veroorzaker van onder andere taaislijmziekte), die nergens meer op reageren.

Basketballers

Berucht om zijn hoge resistentie is de ziekenhuisbacterie MRSA (*Methicilline-Resistente Staphylococcus Aureus*). Keer op keer slaat de paniek toe in ziekenhuizen als deze bacterie er opduikt. Afgelopen zomer nog was het raak in het Ziekenhuis Walcheren, waar artsen een patiënt met MRSA op de *intensive care* aantreffen. Omdat het om een uiterst besmettelijke infectie gaat - via lichamen contact - treedt in zo'n geval een streng protocol in werking:

Tegen het leven

Antibiotica - letterlijk: tegen het leven - zijn chemische stoffen, gemaakt door micro-organismen, bedoeld om concurrerende micro-organismen uit te schakelen. Amerikaanse onderzoekers slaagden er in de Tweede Wereldoorlog in om deze stoffen op grote schaal aan te maken, in eerste instantie ten behoeve van de eigen oorlogsslachtoffers.

Antibiotica - het eerste en bekendste is penicilline - werken niet tegen virussen maar alleen tegen bacteriën, en verhinderen dat die zich na een infectie vermenigvuldigen. Daardoor krijgt het lichaam meer tijd om weerstand op te bouwen en de ontsteking te bestrijden.

Het probleem is dat bacteriën zich wapenen tegen deze chemische stoffen door er ongevoelig voor te worden. Het gevolg: de kuur werkt niet meer, mensen genezen niet van een (bacteriële) infectie en kunnen eraan doodgaan. Die resistentie treedt sneller op naarmate bacteriën regelmatig in aanraking komen met antibiotica, vandaar dat zuinig moet worden omgesprongen met het voorschrijven ervan. Te meer omdat bacteriën de ongevoeligheid doorgeven aan hun nageslacht en aan bacteriën in de directe omgeving.

Niet alleen de schadelijke maar ook de nuttige bacteriën die de mens bij zich draagt - in de darm of luchtwegen - kunnen ongevoelig worden voor antibiotica, ook al richt het middel zich niet tegen deze micro-organismen. Het gevaar daarbij is dat de onschuldige bacteriën die resistentie overdragen op de ziekteverwekkers.

Onderzoekers Sita Nys en Ruud Deurenberg

de patiënt wordt afgezonderd, terwijl bij het personeel en andere patiënten kweken worden afgenomen. Wie besmet blijkt, krijgt antibiotica. Maar die helpen dus niet altijd, omdat de bacterie intussen ongevoelig is voor meerdere soorten antibiotica.

Gezonde mensen lopen nauwelijks risico, maar patiënten met een verminderde weerstand wel. Die kunnen ernstige (wond)infecties oplopen. MRSA, die zich op de huid en in de neus nestelt, komt veel voor in mediterrane vakantiegebieden als Spanje en Turkije. Daarom zijn Nederlandse ziekenhuizen niet happig op patiënten die in deze landen zijn opgenomen. De ANWB-alarmsentrale moet soms zelfs uitwijken naar België en Duitsland, om zieken te plaatsen.

Ook in de buurlanden komt MRSA veel vaker voor dan in Nederland en dat komt doordat de artsen daar sneller, soms al bij een griepje, antibiotica voorschrijven, zegt Ruud Deurenberg, die 29 september op dit onderwerp hoopt te promoveren. Hoe meer kuren worden toegediend, hoe eerder bacteriën - ze vernietigvuldigen zich heel snel, elke twintig minuten - met specifieke genetische mutaties ontstaan, waarmee ze het antibioticum overleven. Met als gevolg dat mensen kunnen sterven aan een simpele bacteriële infectie. "Zouden andere landen terughoudender zijn met antibiotica, dan zou Nederland minder last hebben van de ziekenhuisbacterie", zegt Deurenberg. Niet dat de instellingen geen voorzorgsmaatregelen nemen: wie in een buitenlands ziekenhuis heeft gelegen wordt gescreend. Toch blijkt uit zijn promotieonderzoek dat in Euregionale ziekenhuizen (Genk, Tongeren, Aken, Heerlen en Maastricht) exact dezelfde MRSA-stammen voorkomen. Met andere woorden, dat de bacterie via patiënten migreert tussen Nederland, Duitsland en België. Een ontwikkeling die wellicht aangewakkerd wordt doordat steeds meer Nederlanders zich in België laten behandelen om wachtlijsten te ontlopen.

Aan de andere kant blijkt uit jaarlijkse studies van het RIVM dat er regelmatig stammen opduiken die niet uit het buitenland afkom-

stig zijn. De vraag is dan of MRSA - naast de ziekenhuisbacterie bestaat er ook een zogeheten community-variant - inmiddels in de Nederlandse bevolking rondgaat. Om daarachter te komen, begonnen het Maastricht Infectieziekten Centrum (UM en AZM) samen met de GGD Oostelijk Zuid-Limburg onlangs een uniek onderzoek onder vijfduizend Heerlenaren. Tweeduizend van hen, zegt infectiearts Christiaan Hoebe van de GGD, hebben al een vragenlijst en een wattenstaafje met buisje in huis; ze nemen een kweekje uit hun neusholte en sturen het buisje terug. De kweekjes worden geanalyseerd in het lab van het AZM. De Community Acquired MRSA is een ziekmakende variant die ernstige ontstekingen kan veroorzaken. In de Verenigde Staten, waar artsen volgens Deurenberg eveneens kwistig met antibiotica zijn, heeft deze bacterie al geleid tot enkele dodelijke slachtoffers. Amerikaans onderzoek wees uit dat specifieke groepen, vanwege de lichamelijke besmettingsroute, een verhoogd risico lopen. Basketballers bijvoorbeeld.

Hersenvliesontsteking

Er zijn genoeg westerse landen die zuiniger met antibiotica zouden kunnen omspringen, maar het kan nog erger. In veel ontwikkelingslanden, waar sommige vormen van TBC al niet meer te behandelen zijn, bestaat helemaal geen antibioticabeleid. Is dat er wel, dan lapt vrijwel iedereen de voorschriften aan zijn laars. Vaak zijn de geneesmiddelen te koop in stalletjes op straat en maalt er niemand om een recept. Wie niet genoeg geld heeft voor een hele kuur, koopt zoveel pillen als de portemonnee toelaat. Wat bijzonder ongezond is, zegt medisch microbioloog Sita Nys, die twee weken geleden promoveerde. De schadelijke bacteriën worden dan niet allemaal gedood, maar komen wel in aanraking met een antibioticum en bouwen zo resistentie op.

In 1998 startte de capgroep medische microbiologie een bijzonder project, waarbij zo'n twintig geneeskundestudenten de wereld in werden gestuurd om menselijke faeces te verzamelen. In negen landen, waaronder Peru,

Mexico, de Filipijnen, Tanzania en Ghana, verzamelden ze honderd tot tweehonderd poepmonsters in kleine potjes. Waarom poep? Omdat het daarin wemelt van de bacteriën. Met al die monsters in een tas stapten ze op het vliegtuig naar Nederland, een reis die niet altijd even soepel verliep omdat verbijsterde douanebeambten de boel niet vertrouwden. Nu staan die potjes in de verschillende diepvriezen van het lab.

Nys heeft een deel van die monsters geanalyseerd om zicht te krijgen op de problemen in ontwikkelingslanden. Niet in de zin van: hoe resistent zijn de ziekteverwekkers, maar hoe ongevoelig zijn de nuttige - in vakjargon: commensale - bacteriën die ieder mens bij zich draagt. De darmflora bijvoorbeeld beschermt onder meer tegen schadelijke bacteriën maar zet ook voedingsstoffen om in vitamines. Ook deze onschuldige bacteriën kunnen resistent worden tegen antibiotica, bij veelvuldig gebruik. Het gevaar schuilt hierin dat ze die ongevoeligheid kunnen overdragen op schadelijke bacteriën. De omvang van dit probleem stond niet vast. Uit Nys'onderzoek blijkt dat 80 procent van de gezonde mensen bacteriën in de darm heeft die resistent zijn tegen drie soorten antibiotica.

Zoals gezegd staat Nederland samen met de Scandinavische landen bekend om zijn strenge antibioticabeleid, maar ook hier blijken meer mensen resistente bacteriën bij zich te hebben dan gedacht, ontdekte Nys. Ze bestudeerde het slijm in de keel - in de luchtwegen nestelen zich eveneens veel nuttige bacteriën - van zevenhonderd (huisarts)patiënten. Bij 60 procent van hen trof Nys resistente bacteriën aan. Meer dan verwacht dus, maar ook weer niet alarmerend, in vergelijking met de percentages in landen als België (71) en Spanje (94). Vandaar dat sommige antibiotica in ons land wel en Spanje geen heilzame werking meer hebben.

Toch concludeert Nys dat huisartsen bij sommige kwalen moeten overstappen op andere soorten antibiotica omdat de gangbare onvoldoende aanslaan. Een conclusie die wordt onderschreven door de landelijke Stichting

Werkgroep Antibiotica Beleid.

Vingerprik

Verreweg de meeste antibiotica (80 procent) worden voorgeschreven in de huisartsenpraktijk, waar artsen regelmatig steken laten vallen, ontdekte Rogier Hopstaken, sinds mei zelf huisarts in Veldhoven en twee weken geleden gepromoveerd. Hopstaken ontdekte dat zijn collega's vaak ten onrechte een kuurtje meegeven aan hoestende patiënten met koorts.

De moeilijkheid is dat een longontsteking nauwelijks te onderscheiden is van (acute) bronchitis. Daarom schrijven artsen voor de zekerheid antibiotica voor, terwijl bronchitispatiënten - vier op de vijf hoestende patiënten - niets aan de pillen hebben maar moeten uitzieken.

Aan Hopstakens onderzoek deden 25 Limburgse huisartsen en 247 patiënten mee. Van hen kregen er 21 te horen dat ze longontsteking hadden, terwijl zeventien van hen in feite last hadden van bronchitis. Andersom was de score nog slechter: van de 32 patiënten die werkelijk kampten met een longontsteking, stuurden de doktoren er 28 naar huis met bronchitis. Verbazing alom, zegt Hopstaken, vooral onder de oudere artsen, die blind vertrouwden op hun jarenlange ervaring.

Beter is het om te vertrouwen op een CRP-test, adviseert Hopstaken. Een simpele bloedtest, een vingerprik, die in een paar minuten vaststelt of iemand een ontsteking onder de leden heeft. "Veel huisartsen kennen de test, maar willen er om allerlei redenen niet aan. Ten onrechte denken ze dat ze er niets aan hebben of menen ze dat de test niet waterdicht is."

The molecular determinants of methicillin-resistance and virulence of staphylococcus aureus, door Ruud Deurenberg

Lower respiratory tract infections in general practice, door Rogier Hopstaken
Antibiotic resistance and the commensal flora, door Sita Nys

OBSERVANT

Independent weekly of the Universiteit Maastricht Editor: Postbus 676 6200 MD Maastricht September 22th 2005

Paulien de Haes: "The main objective for my study is to improve the world" Photo: Philip Driessen

How international is the average UM student?

"Travelling has broadened my outlook of the world"

It all started when she was sixteen. Paulien de Haes (20), third-year student of International Business, received a scholarship to finish her pre-university education in Hong Kong, via the United World Colleges, an organisation providing school-leavers with the opportunity of obtaining their diploma abroad. She found it really scary to say farewell for two years to everything that was familiar, "but on the other hand, there were so many fantastic experiences. I met people from all over the world and was given the chance to devote time to good causes. For example, I learned scuba diving in the Philippines to be able to inspect the state of the coral reefs near Hong Kong, and I organised a project week, with games and theatre work in an orphanage in Vietnam."

She became addicted to travelling. This is reflected in the collection of stamps in her passport: she visited China, Laos, Thailand,

and later also South Africa and Swaziland. This summer, she did the 'Trans-Mongolia Express', a train journey from St. Petersburg to Hong Kong, through Russia, Mongolia and China.

Rich parents? Paulien pays for her 'cosmopolitan' lifestyle herself, with a job that suits her down to a T: she works for the UM's international promotion team. Last year she visited study fairs in Turkey, and this year in Indonesia. But that is not all. Her programme for this year includes going to fairs in Europe with the promotion team, while her study will take her to Australia for half a year.

"It may be a little naïve, but the main objective for my study is 'to improve the world'. After secondary school, I already knew that I wanted to work in development aid. Whether it is building schools in Malawi or setting up contingency plans in South America, as long as project management is made more efficient."

Paulien does not want to settle permanently in another country. "I would prefer to carry out such projects from the Netherlands. I want to be home here, to have a good footing. I can adapt to another culture, but to integrate completely in another country would be difficult, I imagine."

As Paulien believes that there is still a lot to be gained in the field of international contacts at the UM, she is also dedicating part of her time to the student fraction NovUM. What she wants most is to promote the interaction between foreign students and their Dutch counterparts. "Most of the conflicts in the world are actually based on a lack of understanding. Learning from other cultures may prevent this. Travelling has broadened my outlook on the world. I cling less and less to my own standards and preconceived ideas about others."

■ Ellen Eiling

Language problem in CW faculty council

At university level, language policies in representative advisory bodies have been the subject of discussion for some time, but now the student faction of the faculty council of Arts and Culture also wants to put it high on their agenda. The council members fear that if discussions continue to be held only in Dutch, this will not add to the international character of the faculty and a gap will be created between the council and the faculty's foreign students. In a memo to the faculty board, they ask for a solution.

So far, standard practice has been that minutes and memos of the council meetings have been in Dutch, while the number of foreigners at the faculty has been increasing rapidly (because of European Studies and the Master programmes). Because of the language barrier, non-native speakers cannot participate in the discussions.

A bad thing, according Tobias Franke, the only German student member in the council (who speaks perfect Dutch, by the way). "The foreign students, in particular, are interested in the representative bodies. When you move to another country, your life changes drastically and you want to integrate: not just to study but also to play an active part in the university."

They cannot even read important documents, such as the long-term strategic notes. It is true that there is a summary in English, but that is insufficient, the student faction reckons. He fears that "if students are not given the possibility to take an active part in the thinking process, they may choose another university in the future, where that is possible." The new board (whose term starts on 1 October) will discuss the memo.

■ IS

Hard-knock life in Maastricht

"The first step is the hardest," the expression goes. At the beginning of the academic year, a new batch of students is trying to find its way around Maastricht and the university. For foreign students, this may be an even bigger challenge because of the language and culture differences.

Franziska Trautmann, student of European Studies from Hamburg, thought that life in a smaller city like Maastricht would not be all that complicated. She moved here last year and soon had a few unpleasant surprises, as she recently wrote in *X-ES magazine*, the three-monthly ES magazine.

First, she was told off by the refuse collector who threatened to fine her because she had put broken glass in the rubbish bag. Then she was fined forty euros by a policeman because

Best Speaker award

Master student at the School of Governance, Nader Al-Wehibi (25, from Saudi Arabia), won the award for Best Speaker last August at the Vienna International Model United Nations (VIMUN). He won the prize for his thorough preparation for discussions and the way in which he presented his arguments and supported his views. In all, seven prizes were awarded.

VIMUN has been organised annually since 1995. This year, 180 students from all over the whole world participated in the five-day congress. Every student is assigned to a particular committee and represents the views of a country during the discussions. Nader represented Tunisia. "One is not allowed to speak on behalf of one's own country. I would have preferred India, but that country had already been taken, so I chose Tunisia." To prepare for the discussions, he searched for information on Internet and made a few calls to the Tunisian embassy. He was very impressed with the congress: "You have discussions with motivated, intelligent students and as the congress was held at the headquarters for the United Nations, you also meet real diplomats."

Another six Maastricht students (four from the Faculty of Economics, one from European Studies and one from the University College) participated in the congress in Vienna.

■ IS

More German than Dutch students

This academic year, for the first time, the four Fontys Hogeschool institutes in Venlo have more German than Dutch students. Of the 2,200 students, no fewer than 1,150 have German nationality.

Most of the Germans study at the International School of Economics. Only two hundred of the 1,100 students are Dutch. Director J. Grouls does not think that this is a good thing. "The atmosphere is fine," he assures and the development of student numbers is good too, but the school is attracting too few school-leavers from Limburg "who could benefit from the programmes offered in three languages. There is a great demand for our graduates, in particular from the large, internationally orientated companies." For next year, Grouls received extra money for an intensive recruitment campaign amongst prospective Dutch students.

Of all foreign students in the Netherlands, the great majority comes from Germany. According to the latest information from Nuffic, approximately 5,500 full-time German students were registered in the 2003-2004 academic year. More than half of them study in the Netherlands but live in Germany.

■ HOP

she entered a one-way street from the wrong direction. Later that day, she discovered that she could not open a bank account because she was a student. At the *Albert Heijn* supermarket, the cashier spoke to her in a weird language (which turned out to be the Maastricht dialect). To make matters worse, in the university library, she put her UM card in the computer, because she thought it would allow her to log in. "Ha ha, another one of those idiots," was the reaction from the ICT desk assistant to whom she confessed her predicament blushing with shame. By now she has found her way around the town, but she warns newcomers not to think too lightly about living in a new place.

■ IS

German students sharing a house tell about their student life in Maastricht

Everything as neat as a pin with

Their landlord only rents rooms to German girls now. They are tidy, study hard and throw very few parties. The seven girls from the Sint Nicolaasstraat 30 are indeed very serious students and the house is scrupulously clean. But that does not mean that they do not want to make the most of their student days. However, their idea of having fun is not getting sloshed in the pub every evening.

■ Text: Irene Smeets ■ Photo's: Philip Driessen

It is Sunday evening. At the bottom of the stairs in the corridor, there is a new washing machine, bought by the landlord. Even though it still has to be installed on the first floor, the inhabitants are already chuffed: only a while now before they can start washing again. Previously the landlord could be difficult about repairs or new purchases, but since the house is being run by 'neat students', a great deal more has proved possible.

Bumping sounds from above as one by one

Elisabeth von Reitzenstein (21, European studies), Julia Thannheiser (21, International Business), Luisa Heyn (20, ES) and Sandra Hannig (19, ES) manoeuvre themselves past the washing machine. Kristina Ganghofer (21, ES) and Nayeli Tusche (21, psychology) went out but will be back soon.

Then there is still Lisa Kunzner (19, IB), who has just returned from a visit to her parents, who live near Düsseldorf. She was able to get a lift from a friend, so she made good use of

the opportunity and brought a television, some extra stuff, books and clothes from home. She has lived there for three weeks now, painted the room in lilac-purple and pale green with her brother's and nephew's help, and fitted it out with new Ikea furniture.

Except for Lisa everyone else stayed in Maastricht for the weekend, as is usually the case. The girls do not just study here, but also want to live here. Besides, for Luisa and Elisabeth the distance is too great (being from the Hamburg and Munich areas, respectively) for them to go home every week. Yesterday evening they barbecued in the garden. The only place that is big enough for them all to eat together. "The two kitchens in the house are very cramped and there is no living room. That is why we usually cook by ourselves or per two," the girls explain. They also regularly watch television together, often on a Wednesday evening, when *The Bachelor* is on, "maybe you shouldn't write that down," they add quickly, a little embarrassed.

German colony

The seven girls chose the UM because of the international character (almost all of them have already lived somewhere else for a while: in New Zealand, India, Mexico, Canada or the United States). According to Julia many German students seek the opportunity to study

abroad and for her Maastricht was a good option: "It is close, lecture fees are low and the UM has a good reputation. It is much better than studying at a German university." Many of her fellow countrymen have also discovered that, she has noticed: "There are quite a number of Germans in Maastricht, I believe as much as 55 percent at IB." Luisa: "I often wonder how the Dutch students feel about that. Germans are quite a presence, and can talk rather loud." Elisabeth (referred to by the others as "Lilly"): "I think it would irritate me." They also say about the Dutch that they talk loud. "Now that you mention it, there is something wrong with Dutch girls' voices. They often sound raspy, especially those who are members of sororities, it seems as if they always have a cold," says Julia, surprised. And what about Dutch guys? Peals of laughter follow. The ladies keep it safe and restrict their comments to the outward appearance of the Dutch student: they pay more attention to themselves than their German 'brothers'. "They use more gel," Lisa observes. "And wear beautiful leather shoes instead of tattered sneakers," Luisa adds. But their brightly coloured trousers, from pale blue to orange, are an acquired taste. "You would never see a German guy wearing something like that." But Dutch guys really know how to party, says Elisabeth: "They jump straight onto the dance floor and really

Sandra, Lisa, Nayeli, Julia

With seven German girls

let go, I think that is really cool to watch. Germans usually first stand around for a bit, drinking beer."

Luisa thinks that Dutch students enjoy themselves more during their studies. The others agree. Do they feel that they are missing out on something? A question that initially meets with uncomprehending looks. "I take my study seriously, I am thinking about my résumé. If my future boss sees that it took unnecessary long to finish my studies, he will not like that," Lisa reckons. "I sometimes get comments from Dutch students, who say that I should 'enjoy things a bit more'," Julia says, "but life becomes serious after your study. German and international companies pay more attention to grades than the Dutch. As I do not know yet where I will find a job, I am looking more at what international companies expect from applicants." Elisabeth therefore wants to complete her Bachelor within three years, so that she can possibly get a traineeship or travel before she starts on a Master. According to Julia, the Dutch often make jokes about their serious attitude. While the Germans feel that they have to change quite a bit - go to lots of parties - in order to adapt to the Dutch.

Good intentions

In the meantime, the two last inhabitants of the house - Nayeli and Kristina - have

returned. The discussion has moved on to student associations, a phenomenon that they are not too familiar with in Germany. Lisa does not see the point of it: "Why would you join? Is it for people who cannot make friends by themselves?" That is not what it is about, Julia reckons, "you immediately build up a network because these associations have existed for years. But the bad thing is that there is so much drinking, all those obligations." And none of them are interested in that, they want to be able to come and go as they please and with whom they want. Nayeli, who has just started to study psychology, is not quite sure yet: "There are so many Germans here, it would be easy to just mix with them. But I want to make Dutch friends, learn the language, that is why I am considering becoming a member of Tragos, but I first want to know how much time I need for my study."

It soon becomes clear that the others have similar intentions: they also want to make Dutch friends and learn the language. Kristina because she works in the Highlander pub and wants to be able to speak to Dutch guests in their own language. Elisabeth because she wants to be more active in the student mountaineering association Maassac: "For it is especially there that I will meet Dutch people," she laughs: "But I do not have to drink." And Julia because she does not want to confine herself to

studying. "When I look back at last year, I get a little frustrated. I studied quite hard." That is why she is also thinking of becoming an active member of one of the committees for the economic study association EFM. Sandra and Lisa, both first-year students, want more than that: their English needs to improve too and they are hoping to pass their first exams. Luisa laughs: "That is what I also thought in the beginning. First I was already happy to pass an exam, now I go for the high grades." She is starting on a course to learn Arabic: "I just want to see if I can get to grips with a language that you write backwards." That must be because she is left handed, Elisabeth jokes.

Living together

Their lives are maybe more serious than those of many Dutch students, but by German standards they are probably rather 'student-like' in their student house. "In Germany many students live by themselves in their own apartments - which are just as expensive as a room in Maastricht - and many drive their own cars," Julia tells us, who owns a car too, just like Sandra. "You don't see that here at all. I think that Dutch students spend more money on going out." The girls do not have jobs (except for Kristina, who works in a pub). "We are rather spoiled," Lisa reckons. "Our parents pay for a lot. Mainly richer students come to

Maastricht." According to her, Maastricht has a trendy image in and around Düsseldorf, which is why many parents let their children study at the UM.

Living together suits them well, although they have to find their niche again: Sandra and Lisa have just started living here, Nayeli too has only been here for just over two months. The other four got to know each other well last year and get along great. "We are different, Elisabeth for example likes to go out more than I do, but we take each other into consideration; no loud music at night or noisy visitors," Julia says. Luisa: "We can study very seriously, but when we all go out together, all the doors are open and you can hear music throughout the house." They expect that from now on, groups will form. Julia: "That is not meant to be personal towards the 'newcomers', but with seven housemates it will not happen very often that everyone will want to watch television together or go out as a group. But I am excited to be living with new people." As she put it at the beginning of the evening: she thinks it is great to be living with just girls. "Because German girls are just all neat," Luisa adds laughing.

Part 2 on this student house will follow in January 2006. We will see what has become of the good intentions

Gezekerd Kratstapelen tot 7 meter?

www.dagstrand.nl

STUDENTENVERENIGINGEN EN - STUDENTENORGANISATIES

E Tafelstraat13 (30 JAAR!) 'Find your place, take your time', in the living room of the University. All activities are for Dutch and International Students! Open: Monday t/m Thursday: 12.00-16.00, and many more times!

Website: www.tafelstraat13.nl
E-mail: tafelstraat13@ssc.unimaas.nl
Phone: 043-3215651
Agenda:
TAFELN Thursday 22/09&29/09 18.15
For all Students! Dining together, for € 2.00. The food is vegetarian.
COOKING FOR BEGINNERS Thursday 22/09&29/09 16.00
MEE NAAR SG Donderdag 22/09 20.00
Een lezing van Studium Generale in het bestuursgebouw van de UM, over 'Engelen en duivels in de Islam'. Wil je met ons mee? Kom dan van te voren naar Tafelstraat.
GAMENIGHT Thursday 29/09 20.00
SIMPLE MEAL every Tuesday 18.15. For € 2,00 a healthy meal is served.
VESPERS (evensong) every Tuesday evening 19.30
We meet in front of the Onze Lieve Vrouwekerk at 19.25 hrs.
KERK EN KROEG deel 1 Zondag 25/09 10.05
Een ronde, meestal op zondag, langs diverse religieuze ontmoetingsplaatsen, kerken, moskee, en verder! Deze eerste keer: de protestantse kerk St Jan, Vrijthof, Maastricht.
Verzamelen voor de ingang in de toren. Laat het vooraf even weten als je mee gaat.
MEDITATIE Maandag 26/09 20.30
Astrid van Someren gaat haar cursus meditatie weer geven!
Maandag 3, 17, 31 oktober, 7, 14, 21, 28 november, 12 en 19 december. Kosten voor serie € 22,50, per keer los € 3,50.
BIJBELN Dinsdag 27/09 20.15
Kennismaken met de bijbel aan de hand van het thema 'engelen en duivels'
Ook 4, 11, 18, 25 oktober
IRANIAN DINNER AND CULTURAL NIGHT Friday 30/09 18.30
Meet other internationals and some Dutch students, exchange some culture and just have a nice time. Please register the same day before 13.00 hrs.

Integrand Maastricht: STAGES

Integrand is een landelijke non-profit organisatie, geleid door en voor studenten, die voor jou de juiste stage regelt! Via ons is het mogelijk om stage te lopen bij de grote multinationals of de meer regionale bedrijven. Wij bemiddelen voor alle studierichtingen, dus of je nou Economie, Rechten of Gezondheidswetenschappen studeert, Integrand heeft een stage voor jou! Daarbij regelen wij ook business courses bij verschillende grotere bedrijven!
Geïnteresseerd? Ga naar www.integrand.nl, schrijf je in en reageer op 1 van de 500 aantrekkelijke stages! Mocht je nog vragen hebben, kun je ons bereiken via tel.: 043-3885350 of e-mail: maastricht@integrand.nl

Universitair Milieuplatform Maastricht

Het UMPM werkt aan * het dwaze FIETSPARKEERBELEID van de stad, doet mee aan de lokale FIJNSTOF campagne, gaan zijn KRINGLOOPKLADBLOKJES opnieuw nieten & verspreiden, haalt met greenpeace de SOLAR GENERATION naar Randwyck, en vertoont met LUMIERE een documentaire serie. Als jij ook plannen hebt, of mee wilt werken, neem contact op. Ook zijn er nog geheime DIRECTE ACTIE-plannen tegen de uitbreiding van een NAVO vliegveld in een bos in de buurt. Neem contact op als je wilt leren BOOMKLIMMEN.
http://www.umpm.nl

Audities Nederlands Studenten Kamerkoor

Het Nederlands Studenten Kamerkoor (NSK) houdt dit jaar van 10 t/m 28 oktober 2005 audities in Delft, Den Haag, Leiden, Amsterdam, Maastricht, Utrecht, Eindhoven, Groningen, Nijmegen en Enschede. Het NSK is een projectkoor dat elk jaar opnieuw wordt samengesteld uit ongeveer dertig amateurzangers uit de Nederlandse studentenwereld. Na een intensieve repetitieperiode verspreid over twee maanden geeft het Nederland Studentenkamerkoor zeven concerten in verschillende (studenten)steden. Dit jaar is Maria van Nieukerken alweer voor de vierde maal de dirigent

na haar succesvolle debuut in 2002.
Auditieperiode
De audities voor het NSK-project 2006 zullen worden gehouden in de tweede helft van oktober.
Nadere informatie.
Voor meer informatie zie onze website bezoeken: www.nskk.nl

ALGEMENE WETENSCHAPPEN

FdAW (vakgr./comm./studiever.) Kennistechologie, Bureau Onderwijs, Tongersestraat 6, kamer 0.001
telefoon -3882677 E-mail: m.meeuse@facburfdaw.unimaas.nl, voor vrij. 12.00 uur.

Kennistechologie

1. Openingstijden Bureau Onderwijs: Maandag tot en met donderdag van 10.00 tot 11.00 uur en 15.00-16.00 uur
2. Roosters: zie www.unimaas.fdaw.nl of prikbord in de hal
3. Diplomautreiking: 19 oktober 2005

Faculty of General Sciences Knowledge Engineering

1. Opening hours Education Office: Monday through Thursday from 10.00 till 11.00 and 15.00 till 16.00
2. Schedules: www.unimaas.fdaw.nl
3. Graduation ceremony: October 19, 2005

CULTUURWETENSCHAPPEN

FdCW/European studies (vakgr./comm./studiever.): Bur. Onderwijs, Grote Gracht 90-92, tel. 3883946, e-mail: Frontoffice@fdcw.unimaas.nl, voor vrij. 17.00 uur.

Spreekuren / Openingsuren Gr. Gracht 90-92

Frontoffice dagelijks 10.00 - 16.00 uur Hal
Voor alle vragen, afhalen onderwijsmaterialen, inleveren toetsen, herkansingen en papers. Eveline Breukers, Marion Gotwalt, Peter Franssen
E-mail: frontoffice@fdcw.unimaas.nl, telefoon 00 31 43 388 3946
Website: www.fdcw.unimaas.nl click button Bureau Onderwijs
Postadres Faculteit der Cultuurwetenschappen, Postbus 616, 6200 MD Maastricht
"naam afdeling", Postbus 616, 6200 MD Maastricht
Backoffice
- Examencommissie vrij 11.00 - 12.00 uur Kamer D 0.02A
- Examenadministratie di, do 11.30 - 12.30 uur Hal/Frontoffice Agnes Gilissen, Karin Menks
- Administrative coördinator masters Ingrid Regout ma, wo 13.00 - 14.00 uur Hal/Frontoffice
- International Relations ma, di, do 12.30 - 13.30 uur Hal/Frontoffice Sabine Vanhouwe
- Stages raadpleeg onze website, link naar Stages
- Verroostering eerste en laatste week van elke blokperiode dagelijks 10.00 - 13.00 uur Kamer E 0.09 Eric Bleize
- Studie-adviseur CW di, wo 9.30 - 10.00 uur Kamer E 0.03 Pia Harbers
- Studie-adviseur di, wo 9.30 - 10.00 uur Kamer E 0.01 Drs. CW en masters Miranda van den Boorn
Raadpleeg regelmatig je Unimaas e-mail account en de lichtkrant in het Soirongebouw (Grote Gracht 80 - 82)!
Raadplegen studieresultaten: www.fdcw.unimaas.nl
> bureau onderwijs > Premium/ISS

Department Office hours Gr. Gracht 90-92

Frontoffice daily 10.00 - 16.00 hrs Hal
For all questions, study materials, hand in resits and papers. Eveline Breukers, Marion Gotwalt, Peter Franssen
E-mail frontoffice@fdcw.unimaas.nl, telephone 00 31 43 388 3946
Website: www.fdcw.unimaas.nl click button Office of Student Affairs
Postal address Faculty of Arts and Culture, PO Box 616, 6200 MD Maastricht

AIO/Promovendi cursus 'Time en projectmanagement'
In deze cursus komt naast het Time- en projectmanagement, ook het zelfmanagement en self-employment aan de orde. Voor meer informatie over en inschrijving voor deze cursus zie www.fdg.unimaas.nl/aioonderwijs, onder Algemene cursussen.
Inschrijving
De eerstvolgende cursus zal plaatsvinden op 10 en 11 oktober en 9 en 10 november 2005
Er is per cursus plaats voor maximaal 12 cursisten.
Sandra Habets
Coördinator Algemeen Promovendi onderwijs FdG/FdGW/FdP
E-mail: Sandra.Habets@facburfdg.unimaas.nl

SPECIAL OFFER

Become a member of Maastricht Athletic Club and you pay € 99 for the rest of this year!
(incl. entrance fee)

FITNESS

Aerobics

SAUNA

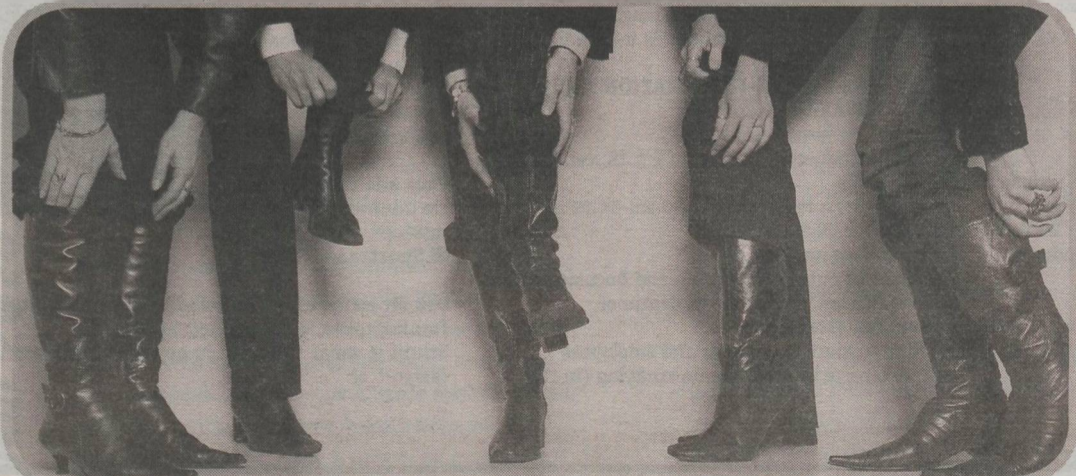
Spinning

Brusselsestraat 74a
Above Squash Center
6211 PG Maastricht
Tel. 043-3258179

info@maastrichtathleticclub.nl
www.maastrichtathleticclub.nl

De handen en voeten van uw congres

- Organisatie
- Advies
- Locaties
- Hotelreserveringen (gratis)
- Website
- Registratie
- Abstracts
- Internetbetalingen

Congresbureau Universiteit Maastricht

Brouwersweg 100 • T 043-38 85980 • www.unimaas.nl/congresbureau

Over een muur van 4 meter samen met je baas?
Quad rijden?
www.dagstrand.nl

WASMACHINE HUREN!
0800-0220202
Studenten huren hun wasmachine bij:
SPLASH LEASE
Internet: www.splash.nl - E-mail: info@splash.nl

PAARLTJES

€ 2,00
€ 3,00
€ 4,00
€ 5,00
€ 6,00
€ 7,00

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Paartjes thuis invullen.
Eventueel rooster kopiëren. Inleveren dagelijks (behalve donderdag) van 09.00 tot 17.00 uur bij de redactie, Looiersgracht 12-14.
Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant.
Paartjes moeten contant betaald worden. Voor langere teksten geldt het advertentietarief.

In café Falstaff zijn aanstaande Di, Wo en Do alle 70 verschillende speciaalbieren €0,50 goedkoper!!

KENNISMAKINGSBORRELS ONAFHANKELIJK GEMENGD DISPUUT S.O.A.P. wo 14 & 28 SEPT 22.00u IN CAFÉ DE TWEE HEEREN. WO 21 SEPT FEEST!

GOEDKOPE KWALITEITSNAS!! WWW.VANDILLENMERTZ.NL

QUIZ NIGHT IN JOHN MULLINS IRISH PUB EVERY TUESDAY STARTS @8 FIRST PRICE A BOTTLE OF JAMESON WHISKEY

TK OMA FIETS 55€ HR FIETS 50€ DAMES FIETS 45€ TEL 043 3636877 MAASTRICHT

KOM SPELEN, SPAANS LEREN, ZINGEN EN ZUIPEN! KOM BIJ DE TUNA DE MAASTRICHT! REPETITIE IEDERE DINSDAG 21:30 de TRIBUNAL, bel 06-45396233

Combine volleyball and a lot of fun! Check www.fyrfad.nl or mail@fyrfad.nl

TK DVDSPELER & SURROUND APP. & BOXEN 06-15077667

Echte student? Werken op constante basis op diverse horeca aangelegenheden. Bel 043-3500350

Interested in going abroad on a traineeship? Come to the Aiesec info-evening 29th of September & 4th of October TS53 at 19:00h

ODD Statika presents: het grote BaMa-feest! Een Beestachtig Avontuur Met Allesopeneraan wo 28 sept 21.30 C'est la Vie

CONGRES ORGANISEREN? EXTRA HANDEN EN VOETEN NODIG? CONGRESBUREAU UNIVERSITEIT MAASTRICHT E CONGRESBUREAU@FD.UNIMAAS.NL W WWW.UNIMAAS.NL/CONGRESBUREAU

BEGIN JE ACADEMISCH JAAR IN STIJL MET EEN ITALIAANS MAATOVERHEMD VOOR €55,-! 0630073049 OF WWW.CAMICIA.NL

L'HERMITAGE TEXMEX EETCAFÉ. FAJITAS ENCHILADAS TACOS. ROMANTISCH GEZELLIG STUDENTIKOOS ST. BERNARDUSSTR. 20 RESERVEREN 3251777

HOMO/LES(BI)SCH? Het COC start in oktober weer met gespreksgroepen (t/m 26 jaar). Voor info of aanmelding: www.coc Zuidlimburg.nl of bel: 043-3218337

JURIDISCHE ERVARING (O.A. ADVIES & PROCEDEREN) OPDOEN? Solliciteer bij Wetswinkel Landgraaf! Wetswinkel.tripod.com

STRESS? WWW.CALLYOURCOACH.NL

ZOEK JE WERK VR ADMINISTR SNEL TYPEN. GOED EXCEL WORD OUTLOOK EXPRESS. OOK ZAT ZON FIETSSPORTVAKANTIES fredrompelberg@planet.nl www.fredrompelberg.com

KENNISMAKINGSBORRELS ONAFHANKELIJK GEMENGD DISPUUT S.O.A.P. wo 14 & 28 SEPT 22.00u IN CAFÉ DE TWEE HEEREN. WO 21 SEPT FEEST!

DAMES HERENFIETSEN VA 35 2 VOOR 60 tel 046 4495362

OP ZOEK NAAR EEN LEUKE BIJBAAN IN DE HORECA? BEL 043-3500350

PER DIR. TE H. IN CENTR. ZOLDERETAGE, SLAAPK. KOOKGELEGENH. VOOR RUSTIGE WERKSTUDENTE, AIO OF VERGELIJKBAAR €450 P. MND. INCL. TEL. 06 15452513

PRINTERINKT BIJVULLEN V.A. 7,95! REPARATIE ALLE PC'S BINNEN 24 UUR STUDENTEN 10% KORTING MET ST.KAART HFC SCHARNERWEG 44 WWW.HOMEFUNCOMPUTERS.NL

De Warme Winkel roert in de locale hete brij van Maastricht. V.a. 14-9 in theater Het Huis van Bourgondië. 20.30 uur stud.7,50 www.huisvanbourgondie.

STUDENTEN-VERHUIZINGEN !! HEYOKA-TRANSPORT VERZORGT JULLIE KAMERVERHUUZING VOOR MAAR € 29,- EXCL. BRANDSTOF IN/OM M'TRICHT. TEL. 06-54-68-89-56

WWW.PSYCHIATERWORDEN.HOMESTEAD.COM

GRIEKSE RESTAURANT PLAKA zoekt studenten(vr) voor de bediening. Bel043-3254256 of kom langs: St. Bernardusstraat 4a, Maastricht

GOEDKOPE KWALITEITSNAS!! WWW.VANDILLENMERTZ.NL

VOOR HETZELFDE GELD STAAN DE PAARLTJES IEDERE DONDERDAG OM 12.00 UUR OOK OP INTERNET: WWW.OBSERVANT.UNIMAAS.NL

COMMERCIAL NIGHT 2005 hosted by BigShots from Mtv! 10 October, 19.30h, Lecture Hall, TS 53. Ticket-Sale: Abt4, TS53, UNS40, De Preuwerij

Studentencafé DE BEURS. Groot, goedkoop en gezellig! Voor al uw (afstudeer)feesten. GRATIS KROEGHUUR! Bel Joep 0617782713

Want to kick ass? KINRAN studenten-karate vereniging. WWW.KINRAN.TK

In café Falstaff zijn aanstaande Di, Wo en Do alle 70 verschillende speciaalbieren €0,50 goedkoper!!

SERENADE VOOR BEA? NOG EENTJE DAN! KOM BIJ DE TUNA! REPETITIE DINSDAG 21:30 DE TRIBUNAL. BEL 06-45396233

SNEL GELD NODIG? Bel 043-3500350

Volleyballen & gezelligheid combineren als student of aio? www.fyrfad.nl!!!

3-COURSE DINNER INCL. 1/2LT WINE FOR 2 PEOPLE 29,50€ JOHN MULLINS IRISH PUB AND RESTAURANT 0433500141

ONDERSCHIED JOUW DISPUUT VAN DE MASSA MET EEN ITALIAANS MAATSHIRT VOOR €55! 0630073049 OF WWW.CAMICIA.NL

L'HERMITAGE TEXMEX EETCAFÉ. FAJITAS ENCHILADAS TACOS. ROMANTISCH GEZELLIG STUDENTIKOOS ST. BERNARDUSSTR. 20 RESERVEREN 3251777

Voor goede en goedkope fietsen 0464495362 va €35,-

JURIDISCHE ERVARING (O.A. ADVIES & PROCEDEREN) OPDOEN? Solliciteer bij Wetswinkel Landgraaf! Wetswinkel.tripod.com

KENNISMAKINGSBORRELS ONAFHANKELIJK GEMENGD DISPUUT S.O.A.P. wo 14 & 28 SEPT 22.00u IN CAFÉ DE TWEE HEEREN. WO 21 SEPT FEEST!

HOMO/LES(BI)SCH? Het COC start in oktober weer met gespreksgroepen (t/m 26 jaar). Voor info of aanmelding: www.coc Zuidlimburg.nl of bel: 043-3218337

ZOEK JE WERK VR ADMINISTR SNEL TYPEN. GOED EXCEL WORD OUTLOOK EXPRESS. OOK ZAT ZON FIETSSPORTVAKANTIES fredrompelberg@planet.nl www.fredrompelberg.com

STUDIEKEUZEPROBLEEM? WWW.CALLYOURCOACH.NL

In café Falstaff zijn aanstaande Di, Wo en Do alle 70 verschillende speciaalbieren €0,50 goedkoper!!

KOM SPELEN, SPAANS LEREN, ZINGEN EN ZUIPEN! KOM BIJ DE TUNA DE MAASTRICHT! REPETITIE IEDERE DINSDAG 21:30 de TRIBUNAL, bel 06-45396233

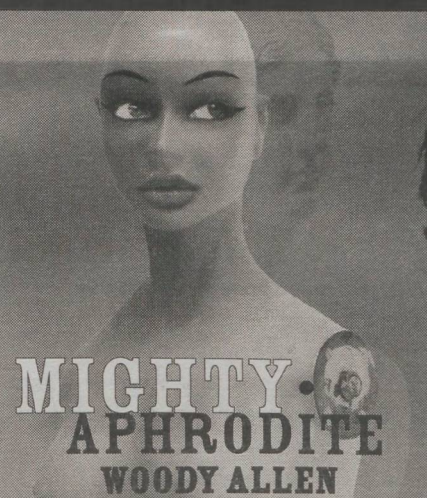
Combine volleyball and a lot of fun! Check www.fyrfad.nl or mail@fyrfad.nl

Interested in going abroad on a traineeship? Come to the Aiesec info-evening 29th of September & 4th of October TS53 at 19:00h

ODD Statika presents: het grote BaMa-feest! Een Beestachtig Avontuur Met Allesopeneraan wo 28 sept 21.30 C'est la Vie

Studentencafé DE BEURS. Groot, goedkoop en gezellig! Voor al uw (afstudeer)feesten. GRATIS KROEGHUUR! Bel Joep 0617782713

THEATERGROEP HET VERVOLG

MIGHTY APHRODITE
WOODY ALLEN

27 sept t/m 29 okt 2005

Blijvend in prijs verlaagd!

Studenten betalen slechts €7,50 (try-outs €3,75)
Reserveren: 043-3500350 • www.hetvervolg.nl

DERLON provincie limburg

DERLON THEATER
M A A S T R I C H T

Yes: dag. 19.15
Non ti muovere: dag. 19.30; zo ook 14.30
Limburgse steden in de Film: zo 19.30
Last Days: dag. 20.30
Simon: ma 19.30

MINERVA WILHELMINASINGEL 39
Grolsch Sneak Preview: di 21.15
Wedding Crashers: dag. 18.45 en dag. (beh. di) 21.15; do en vr ook 16.00; za en zo ook 13.30
Deuce Bigalow: European Gigolo: dag. 18.45
The Island: dag 18.30
Mr & Mrs Smith: dag. 21.30; do en vr ook 15.45
Sjakkie en de Chocolate-Fabriek (nv): za en zo 13.45 en 16.00; wo 14.30

Paintball?
www.dagstrand.nl

WWW.AUTORIJSCHOOL
CHRIT RAMAEKERS.NL

- diverse pakketten
- rijopleiding in stappen
- persoonlijke begeleiding
- lid **BOVAG**

voor informatie bel
TEL: 043-3617173 / GSM: 0653143218

EVSKRACHTTOUR05

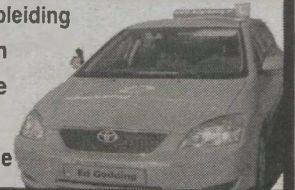
EUROPARLEMENTARIËRS
KATHALIJNE BUITENWEG (GROENLINKS),
MAX VAN DEN BERG (PVDA),
MARIA MARTENS (CDA)
EN JAN MULDER (VVD) OVER
EUROPA EN DE MILLENNIUMDOELEN

Maandag 3 oktober / 20:00 uur / gratis entree
Aula van Tongersestraat 53 / Maastricht
Voor meer informatie: www.evertvermeer.nl

In samenwerking met Universalis

NIEUW
Vanaf 17 jaar
Lessen op eigen oefenterrein
aktie: 16 rijlessen voor € 300,-

- Rijopleiding In Stappen met examengarantie
- Compact Opleiding met examengarantie
- Klassieke Rijopleiding
- Motor: lichte en zware categorie
- Opfrislessen
- Examengarantie

Verkeersschool
Ed Godding

Kijk snel of bel
www.edgodding.nl
043-3541330

CINEMA

Speelweek: 22 t/m 28 sept.

LUMIÈRE BOGAARDENSTRAAT 40b
Plant 4A: zo 14.00
Exils: dag. 22.00
Darwin's Nightmare: do t/m za 19.30
Zielen van Napels: wo 19.30
Manderlay: dag. 21.15
Palindromes: dag. 22.00
Echoes of War: di 19.30
Sophie Scholl - Die letzten Tage: dag. 19.15 en 21.30; zo ook 14.15
Lemming: dag. 21.45
De Batre mon Coeur s'est arrêté: dag. 19.45; zo ook 14.45
Karlsson van het Dak: zo 13.30
Koning der Maskers: zo 13.45

Charlie and the Chocolate-Factory (ov): za en zo 16.00
Zoop in Africa: do en vr 15.45; za en zo 13.45 en 16.15; wo 14.30
Het Schnitzelparadijs: dag. 19.15 en 21.15; do t/m zo ook 16.15; za en zo ook 13.45; wo ook 14.15
Cinderella Man: dag. 21.00
Red Eye: dag. 19.30 en 21.30; do t/m zo ook 16.00; wo ook 14.30
Pride & Prejudice: dag. 18.40 en 21.15; do en vr ook 15.45; za en zo ook 13.15 en 16.00; wo ook 14.15
Madagascar (nv): za en zo 13.30; wo 14.30

Film

Een lemming in de afvoer

★★

Lemming opent interessant; een pas verhuisd, jong Frans koppel krijgt de baas en zijn vrouw op bezoek. De avond begint al vreemd als de gootsteenafvoer verstopt blijkt door een lemming, een beestje dat alleen voorkomt in Scandinavië. Het etentje wordt vervolgens verpest door de ijzige vrouw van de baas, Alice Pollock (Charlotte Rampling) die vanachter haar zonnebril over de hoerenloperij van haar man vertelt, rode wijn over hem heen gooit en de gastvrouw weet te beledigen. De twee vertrekken nog voor het hoofdgerecht.

Alain (Laurent Lucas) en Bénédicte Getty (Charlotte Gainsbourg) wordt het snel duidelijk dat

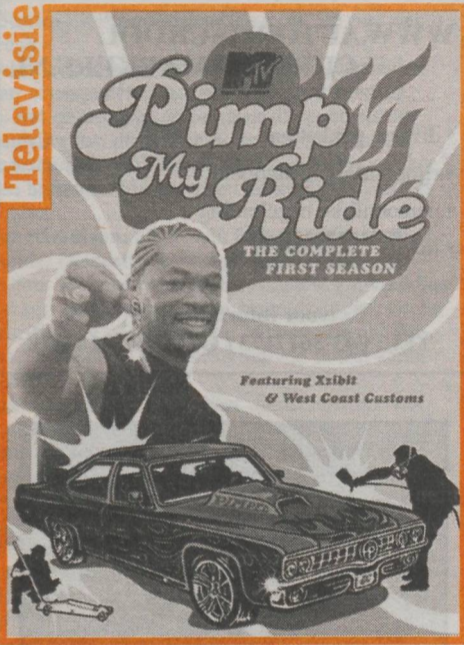
er iets niet klopt. En het gaat maar door. Alice probeert Alain te verleiden en pleegt uiteindelijk zelfmoord in het huis van het stel. Veel meer valt er over de inhoud van de film niet te zeggen zonder te veel van het verhaal prijs te geven. Aan spanning geen gebrek, die wordt vaardig opgebouwd; de sfeer is mysterieus en de kijker raakt telkens weer benieuwd naar wat er komen gaat. Jammer alleen dat er steeds maar niets komt. Even jammer is het dat Laurent Lucas (Alain) slechts ongeveer één gezichtsuitdrukking tot zijn beschikking lijkt te hebben, waar uitvoerig op wordt ingezoomd.

En hoe zit het met die lemming? Een suïcidaal knaagdiertje immers dat zichzelf en masse van de rotsen afgooit; die is niet voor niets in het

verhaal geschreven. Ook Alice pleegt zelfmoord, maar die metafoor lijkt te gemakkelijk. Te meer omdat in de film zelf uitvoerig uit de doeken wordt gedaan dat lemmingen niet in een sombere bui het water inlopen maar tijdens massale verhuizingen naar voedzamere gebieden nogal eens overmoedig meren en rivieren willen oversteken, en vervolgens door uitputting verdrinken. En Alice is allesbehalve uitgeput als ze er een eind aan maakt. Misschien is deze telkens weer terugkerende lemming in de film niets meer of minder dan een 'McGuffin', een zelfverzonnen term van Hitchcock om een element in een film te beschrijven dat het verhaal voortstuwt, maar verder eigenlijk niets te betekenen heeft.

■ Christel Linders

Televisie

Pimp my Breakfast

Voor wie op zaterdagochtend altijd graag radio luisterde, maar dat nu niet meer kan doen omdat 'ie net verhuisd is en nog geen tijd heeft gehad een kabeltje te kopen (of vul zelf uw eigen redenen in): geen nood. Muziektelevisie oftewel MTV biedt uitkomst.

Probeert u MTV vooral niet op de achtergrond aan te zetten terwijl u rustig uw krantje leest; deze zender eist al uw aandacht op. Niet vanwege de muziek, want die is er nauwelijks in de *Weekend Break* van de zaterdagse voormiddag; wél vanwege de knap gemaakte animatiefilmpjes en de vermakelijke programmering. Absolute topper op zaterdagochtend: *Pimp My Ride*, waarin de Amerikaanse rapper Xzibit en zijn kompanen hun wildste fantasieën botvie-

ren op de rammelende barrels van autorijdend Californië.

Geld te over daar bij MTV, want in één moeite door worden oude pick-ups omgetoverd tot rijdende pooltafels of complete discotheken met televisieschermen in de velgen.

Nu is je auto in L.A. natuurlijk je tweede huis; in Nederland is dat minder evident. Logisch dus dat de Nederlandse versie *Pimp My Room* heet; van studentenkamer tot surrealistisch woonhok.

Geen onverdeeld succes, deze formule. Ondanks de snelle montage doet *Pimp My Room* namelijk nog nét te veel denken aan volledig ingeburgerde tegenhangers als *TV Woonmagazine* en *In Holland staat een Huis*. Maar het belangrijkste

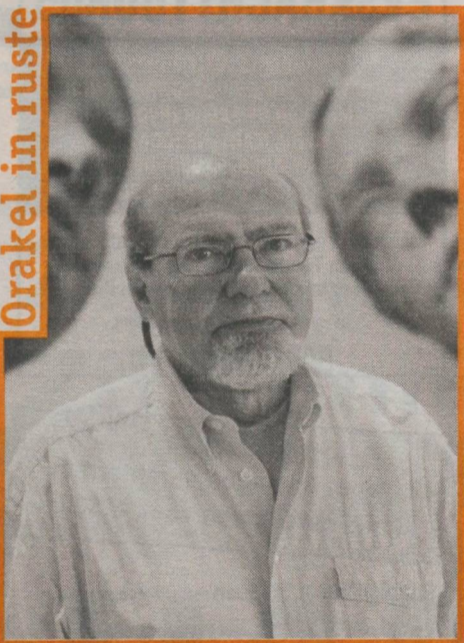
gemis zijn toch de zonovergoten straten van Hollywood en de tomeloze energie van 'Pimp Master of Ceremonies' Xzibit en zijn West-Coasters. Want welke Hollander, hoe hip ook, kan ooit aan hun vrolijke ironie en vanzelfsprekende cool tippen?

Afgelopen week transformeerde *Pimp My Ride* een Japanse spacewagon tot high-tech hondenkennel. De twee hondjes van de eigenaresse kregen hun eigen douche en keuken, én ieder een televisie. Xzibit: "Want iedereen weet dat honden graag televisie kijken onder het eten."

Zo dieren, zo mensen. Aanzetten dus, die MTV.

■ Lynn Berger

Orakel in ruste

Engelen en/of duivels

Het Musica Sacra Festival vulde zoals elk jaar in september de stad van vrijdagmiddag tot en met zondagavond met hemelse muziek. Deze keer vormden Engelen en Duivels het thema. Van de vijftig voorstellingen en evenementen heb ik er tien meegemaakt. Niet slecht, maar ik heb wel eens beter gescoord. Zo was ik zondagmorgen niet in de Onze Lieve Vrouwe Basiliek bij de uitvoering van de *Missa Canonica* van Hans Leenders. Een mis vol engelen. In *NRC Handelsblad* van maandag schrijft Kasper Jansen dat pastoor Kurris tijdens deze liturgische viering zich erover beklaagde dat het festival wel erg veel aandacht besteedde aan de duivels. In de kerk hoorden we naar zijn mening ons te beperken tot de engelen. Kurris opvatting – stel

dat hij het zo heeft bedoeld – is een mooi uitgangspunt om het festival te verslaan.

Was er meer aandacht voor de duivels dan voor de engelen? Zoals gewoonlijk wint het vooroordeel van de spreker het van zijn weergave van de feiten. In veertien voorstellingen voerden de engelen de boventoon tegenover tien duivelse evenementen. Elf maal ging het opzettelijk zowel over engelen als duivels. En wanneer de duivel al in een kerkconcert optrad werd hij afdoende bestreden. In de kapel van de Zusters onder de Bogen hoorde ik vier zeventiende-eeuwse dialogen tussen allerlei hemelse grootheden. In de *Val van Lucifer* van Benedictus e Sancte Josepho krijgt de door een bas gezongen bas Lucifer er ongenadig van langs van God

zelve. O wonder, vertolkt door een sopraan. Begrijpen doe ik Kurris wel. Gevallen engelen die in duivels veranderen, zijn spannender figuren dan brave aartsengelen die de staf van God "bemensen". Mijn grootste verrassing buiten de kerken vormde het lichtvoetige oratorium *Humanita e Lucifero* van Alessandro Scarlatti. De sopraan die de mensheid mag spelen, zingt sereen, bijna met een pruimenmondje, dat de geboorte van Maria alweer de wereld redt van Lucifer. De geheel zwart geklede tenor speelt in woord en gebaar hoe de duivel zijn hoogmoed verliest en in een ter helle dalende stumper verandert. Ik zag de man kleiner worden. Het kwaad, daar kan ik uren naar kijken.

■ Hans Philipsen

Gaapplepel

door Ad Geers

Een tunnelvisie, die heeft collegevoorzitter Jo Ritzen in elk geval niet. Bij de opening van het academisch jaar maakte hij de onderzoeksagenda van de instelling bekend. In de toekomst wordt er geconcentreerd op twee clusters: biomedische en levenswetenschappen aan de ene kant en de bestudering van de samenleving en de besturing ervan (governance) vanuit het perspectief van de mens- en maatschappijwetenschappen aan de andere kant. Poeh, poeh. Gelukkig legde de rector uit dat in zekere zin alles erin past en mijn juristendeccaan wist volgens deze krant opgeruimd te melden: "Dat tweede cluster, over de samenleving en governance, dat is volgens mij de hele binnenstad, zo is dat bedoeld."

Vooruit, de binnenstad in. Op wellicht een van de laatste zomerse dagen naar de terrassen van het mooiste plein van Nederland, dat van O.L. Vrouw. Onderweg langs de beste boekhandel van Nederland, de Tribune. In de etalage een boek van een zekere Marioni met als titel *Beer, art and philosophy en daaronder: the act of drinking beer with friends, is the highest form of art*. Als dat geen goed voorteken is. Ik kan het niet kopen want het is zondag namiddag.

Het plein is gevuld met on-Nederlandse klankkleuren. En

overal studenten in de bediening. Net als ik vroeger (Ik had trouwens heel veel baantjes. Behalve ober was ik ook ijsverkoper, aspergesteker, bankbediende, uienraper, nachtportier, Sinterklaas, Zwarte Piet, kamermeisje en kernmijngongen). In de kapel naast de basiliek is geen ruimte meer voor mijn kaarsje. Aan de andere kant van het plein de Comedie. Dit eetcafé lijkt op onze onderzoeksagenda, van alle markten thuis. Eerst een mooi terras met uitzicht over het hele plein. Van binnen strak met glas, ijzer, wit en bruin hout. Gewoon 'n mooi café. Pils € 1,70. Je kunt er ook (uitvoerig) eten. 'n Tikkeltje duur. De spaghetti's zijn bijvoorbeeld bij de "echte" Italiaan op het plein allemaal goedkoper. De muziek (house?) is mij te hard. Dat wordt 's avonds erger, want dan wordt de tent een soort disco. Voor de zekerheid nog maar even naar de overkant, de Wolvaag. Heel veel lekkere wijnen per glas. En tapa's. O.L. Vrouw ziet het glimlachend over haar kaarsen aan en beaamt: gezelligheid kent geen universiteit.

Iedere week eet of drinkt hoogleraar arbeidsrecht, Ad Geers, alleen of met gasten in een etablissement in Maastricht of in de regio

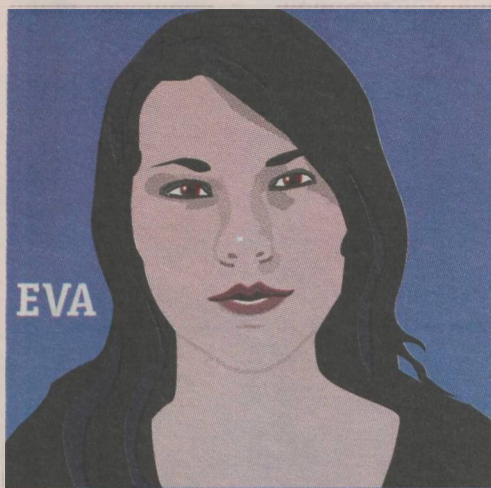

2 INTERNATIONALE BANKEN
2 CORPORATE CULTUREN
2 X 1500 VESTIGINGEN
WAT IS JOUW STRATEGIE?

Meld je vòòr 21 oktober aan voor de **Strategy Marathon!** Fusie. Een woord met vele betekenissen. Eén ding is helder: succesvolle fusies vragen om visie. Juist daarom worden onze consultants gevraagd door de top van het internationale bedrijfsleven. The Boston Consulting Group biedt je de kans om jouw visie tijdens deze business course in de praktijk te brengen. Twee dagen intensief aan de slag met een stevige case. Meer weten? Ga naar www.bcg.nl/strategymarathon

MAAK HET WAAR

THE BOSTON CONSULTING GROUP

EVA

The Battle

'Pak mee!' staat er in schreeuwerige letters op een bak met krantjes in de hal van de UB. Het gaat om een aankondiging van de 'Battle of the Universities', die uitgeroepen is door NRC-Handelsblad. Battle? Jazeker. Je zult het tijdens een slaperige onderwijsgroep niet verwachten, maar er zal gestreden worden op de universiteit.

De wereld is plat, beweert Thomas Friedman in zijn laatste boek. Folkert Jensma, de hoofdredacteur van de NRC, is het helemaal met hem eens. "De afstanden zijn verdwenen door de alom aanwezige goedkope glasvezelkabel, waardoor kennis, diensten en producten op één grote platte wereldmarkt landen", legt hij uit in de inleiding van het krantje. En: "De academische wereld is al langer plat. Kennis heeft geen grenzen, wetenschap spreekt een wereldtaal." Helaas leidt dit niet tot een vredelievende wereld waarin men zij aan zij naar de waarheid zoekt. Nee, op deze platte wereld begint de strijd pas goed. De 'Battle of the Universities': veertien universiteiten, honderdduizend euro, één winnaar – een concept dat opvallende overeenkomsten vertoont met de battle-variant van de vorige Big Brother. De vertegenwoordigers van de universiteiten zitten dan wel niet opgesloten in een gebouw, maar ze houden elkaar nauwlettend in de gaten. En al lijken ze goede vrienden, het gaat er keihard aan toe.

Dus moeten wij van van brave studenten veranderen in intellectuele krijgers. We slijpen onze pennen, we laten de laptops ronken. We graven ons in achter muren van boeken en academische tijdschriften. We trekken laboratoria in, gekleed in witte uniformen en gewapend met chemische stoffjes en kwekschaaltjes. We schrijven nóg een lange voetnoot, we produceren nóg een duizelingwekkende grafiek. We gooien alles in de strijd. Want er kan er maar één de beste zijn.

De beste zal worden aangewezen door de Big Brothers van NWO en KNAW. De beslissende factor: welk onderzoek is het best, het meest toegankelijk voor een breed publiek vertaald. In de platte wereld regeren immers de kijkcijfers, een onderzoek dat de grote massa niet aanspreekt is waardeloos. De winnaar krijgt honderdduizend euro en kan daarvan champagne drinken in een bubbelbad. De verliezers hebben slechts droog brood te eten en bekijken de winnaar met argusogen. Volgend jaar doen wij het beter, mompelen ze knarsetandend, terwijl ze snode plannetjes uitdenken voor de battle van volgend jaar. De frustraties lopen op en ondertussen krijgt het grote publiek de spanning en sensatie die het verlangt...

The Battle of the Universities: veel platter moet het niet worden.

Oud-studenten en hun baan

Het verschil tussen een goed en een slecht overhemd

Foto: Loraine Bodewes

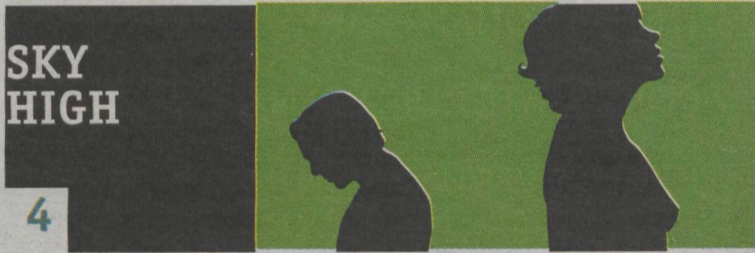
Willem Bakker (26) studeerde in februari 2004 af in International Management, is zelfstandig ondernemer van Camicia a Misura, verdient niets, "het kost meer dan het oplevert".

Aan de andere kant van de wereld ging bij Willem Bakker het lichtje branden. "In Ecuador kon ik overal maatoverhemden kopen voor zeven dollar. Ik dacht: 'Hier moet iets mee te doen zijn'. Overdag liep ik stage als accountant en 's avonds maakte ik plannen voor een eigen bedrijf. Bovendien zit het ondernemerschap in het bloed. Mijn familie heeft een staalconstructiebedrijf." Staal en maatoverhemden? Nogal een verschil. Toch waren Bakkers' ouders enthousiast. "Ze steunen me enorm, ook financieel. Zonder hen zou ik het niet redden. Het bedrijf kost me op het moment meer dan het oplevert. Alle geld dat binnenkomt, moet ik meteen weer investeren." Terug in Maastricht volgde hij de masterclass Business Planning & Entrepreneurship bij Hoogstarters, een initiatief van de Universiteit Maastricht en de gemeente, bedoeld om medewerkers en studenten te helpen bij het opzetten van een eigen bedrijf. "Ik wilde als scriptie een businessplan maken, maar dat mocht niet van

de examencommissie. Niet academisch genoeg. Gelukkig kon ik bij Hoogstarters de masterclass volgen. Daar heb ik een fatsoenlijk bedrijfsplan leren schrijven en de juiste adviezen gekregen." Ondertussen verzamelde hij in zijn flat op het Volksplein allerlei overhemden. Streepjes- en ruitjesstoffen, klassieke button down en wide spread boorden, overhemden van vijftig en van tweehonderd euro. "Dat was dé manier om thuis te raken in die wereld. Daardoor weet ik wat het verschil is tussen een goed en een slecht overhemd." Hij staat op, trekt een lade open en haalt er een overhemd uit. "Zie je?" Bakker wijst op de afwerking en het aantal steken. "Een slecht hemd heeft zo'n vier steken per centimeter. Een beter hemd heeft zeker zes à zeven steken." De jonge ondernemer is helemaal thuis in boorden, stoffen en knopen. Hij telefoneert en regelt alles vanuit zijn flat, maar verkoop vindt er niet plaats. Die gaat via twaalf herenkledingzaken in Nederland – "aan Maastricht ben ik nog niet

toegekomen" – en rechtstreeks aan accountants- en advocatenkantoren. "In verschillende steden zijn studenten actief die het leuk vinden om mijn maatoverhemden te verkopen. Zij werken op provisiebasis." De hemden komen rechtstreeks uit Roemenië. "Ik ben drie weken rondgetrokken door het land, op zoek naar een atelier dat ze goed en goedkoop kon produceren." Volgende week gaat Bakker naar een stoffenbeurs in Parijs en als het meezit, brengt hij binnenkort een bezoek aan zijn favoriete stoffenhuizen in Noord-Italië. Zelfs de naam van zijn bedrijf heeft een Italiaans tintje. Camicia a Misura is Italiaans voor 'overhemd op maat'. "Het is zeker niet wat ik ervan had verwacht. Het is hard werken voor weinig geld en er is veel concurrentie in de kledingbranche. Maar als ik mijn eigen oranje label in de overhemden zie, krijg ik een kick en kan ik er weer tegenaan."

Wendy Degen

Utrecht, 1984

Een jaar wonen ze nu samen in een keurig arbeidershuisje aan een straat die merkwaardigerwijs Ondiep heet, alsof ze op een woonboot zitten in een lui uitgegraven gracht. "Misschien liep hier vroeger wel een sloot of zo", opperde Waldemar, toen ze de sleutel voor het eerst in het slot staken. Vera huiverde, bang voor de symboliek van deze vreemde straatnaam. Hield ze wel genoeg van Waldemar? Was het wel verstandig om te gaan samenwonen met een jongen die ze heel lief vond, heel aanhankelijk, maar voor wie het grote vuur ontbrak? En wat was dat eigenlijk, het grote vuur? Ze had het erover met vriendinnen, met Maaike die haar scherp ondervroeg en haar ten slotte adviseerde om Waldemar te laten lopen: "Hij houdt veel meer van jou dan jij van hem Vera. Alleen dat al is niet eerlijk. En weet je zeker dat je niet uit medelijden bij hem blijft?" Ja, dat wist ze toch wel zeker: uit medelijden was het niet. Daarvoor was ze te trots. Ze voelde veel voor Waldemar, hield van zijn optimisme, zijn oprechtheid; ze warmde zich ook aan de bewondering die hij voor haar koesterde. En er ging een grote rust van hem uit, tegenwicht voor al haar levenslust en ongeremde energie. Hij hield haar met beide benen op de grond, besepte ze. Maar liefde? Wat Maaike zei over eerlijkheid had haar gestoken. Ze had immers nooit iets verborgen gehouden. Na een periode van gewone vriendschap, 'gewoon' voor haar, niet voor Waldemar, had ze zijn aandringen niet kunnen weerstaan en was met hem naar bed geweest. Dat viel haar niet tegen. Wat haar benauwde was de wetenschap dat zijn liefde onrustbarende propor-

ties begon aan te nemen, en dat zo'n vrijpartij dat niet minder maakte. Had ze het dan niet moeten doen? Ze hadden het heel gezellig samen, dus dat was ook weer zoets. Ze boog zich naar hem toe. "Wally, wat verwacht je eigenlijk van me? Ik ben niet verliefd op je, dat weet je toch hè?" Hij knikte, met een vage glimlach, maar in zijn ogen las ze de teleurstelling. Dat speet haar, en ze hernam de vrijpartij met een nog grotere inzet. Wally zag er het bewijs in dat Vera op de goede weg was, dat ze gewoon nog niet wist hoeveel ze voor hem voelde, omdat ze altijd en alleen maar oppervlakkige verhoudinkjes had gehad, zo luidde althans zijn diagnose van haar verleden. En uiteindelijk zei ze ja, toen hij voorstelde om samen te gaan wonen. Beiden bivakkeerden in lullige kamertjes in morsige studentenhuizen met keukens onder een dikke laag vuil en koelkasten die altijd weer geplunderd werden en nooit iemand die het gedaan had; een eigen huis, wat een opluchting. Dat eerste jaar had ze er nog wel vriendjes naast. Waldemar verdroeg het ze was er eerlijk over en hij hoopte dat het over zou gaan. Ze had het nodig, zei ze, om erachter te komen wat ze voor hem voelde. Die nachten alleen in het grote bed hield hij zich op de been met de hoop dat dat zou lukken, dat ze hem nader zou komen. En inderdaad, de intervallen tussen de vriendjes werden steeds ruimer tot er niet een meer over was. Waldemar kon zijn geluk niet op.

Een jaar wonen ze hier nu. Vera schiet als een speer door haar studie en is het lievelingetje van de staf, die haar een grote toekomst voorspelt. Waldemar vreest die toekomst: hij wil een gezin, kinderen, een hond des noods, en als Vera straks aan een ongetwijfeld glanzende carrière begint zou dat er wel eens bij in kunnen schieten. "Zullen we een kind nemen", oppert hij als ze op een zondagmorgen lui in bed liggen. Vera huilt van ontroering, zo veel liefde is bijna ondraaglijk, en zegt ja.

Kootje Bikker

Wordt vervolgd